Τὸ Γαλαξεῖδι

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Συνδέσμου-
Ἐφημερίδος
Καραΐσκου 111
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛΕΦ. 4123.528

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • Ἔτος 29ον — ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1976 — Ἀριθ. φύλλου 327

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ

Σημαντικὴ καὶ ἀξιόλογος δωρεὰ ἔγινε πρὸς τὸν Σύνδεσμό μας. Οἱ συμπολῖτες μας ἀδελφοὶ Δῆμος Ε. Κουρεντὴς καὶ Ἰωάννης Ε. Κουρεντὴς ἐδώρησαν ἕνα οἰκόπεδό των εὑρισκόμενο στὸ Γαλαξεῖδι καὶ στὴν συνοικία τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τὴν 29η Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἐνώπιον τῆς συμπολίτιδος

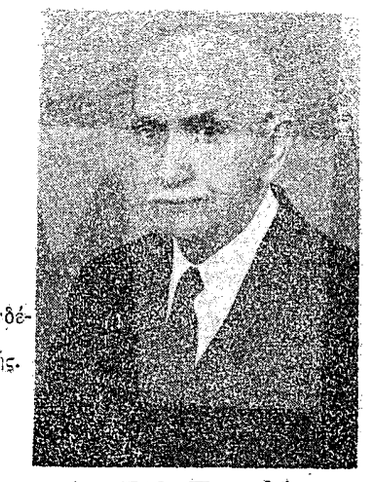

Ὁ ἐκ τῶν εὐεργετῶν τοῦ Συνδέσμου κ. Δῆμος Ε. Κουρεντής.

Συμβολαιογράφου Κας Ἀντωνίας Εὐθ. Προκαλάμου - Τζουλέκη, συνετάγη τὸ ὑπ' ἀριθ. 401)1976 δωρητήριο συμβόλαιο. Τὴ δωρεὰ ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου ἀπεδέχθη, κατόπιν σχετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Ἰσίδωρος Σιδηρόπουλος, ὁ ὁποῖος καὶ συνυπέγραψε τὸ σχετικὸ συμβόλαιο, παρισταμένου τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Δ.Σ. κ. Ἠλία Ι. Ἀνδρεοπούλου καὶ τῆς Γεν. Γραμματέως Δίδος Μίτσας Οἰκονόμου.

Ἡ δωρεὰ αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ τὶς πλέον θετικὲς καὶ οὐσιαστικὲς προσφορὲς πρὸς τὸν Σύνδεσμο, ποὺ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐνισχύεται οἰκονομικὰ γιὰ νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς κοινωνικούς, πολιτιστικοὺς καὶ φιλανθρωπικούς του σκοπούς, ὅπως μνημονεύεται καὶ στὸ δωρητήριο συμβόλαιο. Καὶ ἦταν φυσικό, ἦταν ἐπόμενο νὰ ἐνδιαφερθῇ τόσο ζωηρὰ γιὰ τὸν Σύνδεσμο ὁ κ. Δῆμος Κουρεντής, ὁ ὁποῖος ἐχρημάτισε, κατ' ἐπανάληψη, στὸ παρελθὸν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου καὶ εἶναι ἀπὸ τὴν «παλιὰ φρουρὰ» ποὺ ἐργάσθηκε καὶ μόχθησε πραγματικὰ γιὰ τὴ διατήρηση τῆς συνοχῆς μεταξὺ τῶν ἀποδήμων Γαλαξειδιωτῶν καὶ τῆς συνεχείας τῆς Γαλαξειδιωτικῆς παραδόσεως. Ἔζησε ἀπὸ κοντὰ τὴ μακρὰ ἱστορία τοῦ Συνδέσμου καὶ παρακολουθεῖ καὶ σήμερα μὲ ἐνδιαφέρον τὴν ἀναπτυσσόμενη δραστηριότητά του σὲ εὐρύτερους τομεῖς. Γι' αὐτὸ ἔχει ἀντιληφθῆ καλῶς καὶ ἔχει σταθμίσει τὶς ἐμφανιζόμενες ἀνάγκες τοῦ Συνδέσμου. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι ὁ κ. Δῆμος Κουρεντὴς — παρὰ τὴν ἡλικία του — δὲν ἔλειψε ἀπὸ καμμιὰ ἐκδήλωση τοῦ Συνδέσμου καὶ παρίσταται σὲ ὅλες τὶς Γενικὲς Συνελεύσεις τῶν μελῶν του.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, ἀποδεχόμενο εὐγνωμόνως τὴ δωρεὰν αὐτὴ ἀνακήρυξε τοὺς ἀνωτέρω συμπολίτες Δῆμον Ε. Κουρεντὴν καὶ Ἰωάννην Ε. Κουρεντὴν εὐεργέτες τοῦ Συνδέσμου.

Ὁ Παραδοσιακός Χαρακτήρας

Σχετικὰ μὲ τὴ διατήρηση τοῦ παραδοσιακοῦ χαρακτήρα τοῦ Γαλαξειδιοῦ ἔχομε τὴν πληροφορία ὅτι ἡ Κοινότης μας, ἀπὸ τὸν περασμένο Σεπτέμβριο, ὑπέβαλε λεπτομερῆ ἀναφορὰ στὴ Νομαρχία Φωκίδος, ὅπου ἐκθέτει τὴν ὑφισταμένη σημερα κατάσταση καὶ παρακαλεῖ γιὰ τὸ μέλλον, νὰ γίνεται αὐστηρότερη παρακολούθηση, στὸ στάδιο τῆς ἐκτελέσεως, τῶν ἐκδιδομένων ἀδειῶν ἀπὸ τὴν ἁρμοδία Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Νομοῦ, κατὰ κύριο λόγο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία ἀκόμη, ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζεται τὸ φαινόμενο, στὸ σχέδιο μὲν ποὺ ὑποβάλλει ὁ ἰδιώτης μηχανικός, γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὴν ἔκδοση τῆς ἀδείας, νὰ ἐμφανίζει μιὰ ὑπὸ κατασκευὴ οἰκία κεραμοσκεπῆ, χωρὶς μαρκίζα, βεράντα καὶ συρταρωτὰ παράθυρα, ἀντίθετα δὲ στὴν κατασκευὴ ὅλα αὐτὰ ν' ἀνατρέπονται καὶ οὔτε κεραμοσκεπὴς νὰ γίνεται ἡ οἰκοδομή, οὔτε ἡ μαρκίζα νὰ λείπει κλπ. Τονίζεται ἐπίσης στὴν ἀναφορά, ὅτι πρέπει νὰ περισταλῆ ἡ ἀσυδοσία τῶν μελετητῶν - πολιτικῶν μηχανικῶν, οἱ ὁποῖοι πολλὲς φορὲς μετατρέπουν καὶ μὴ ἄρτια οἰκόπεδα σὲ ἄρτια τοιαῦτα εἰς βάρος κοινοχρήστων χώρων, ὅπως οἱ δρόμοι, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργεῖται οἰκοδομικὴ ἀναρχία, ποὺ παρεμποδίζει ἀκόμη καὶ τὴ διακίνηση ἐντὸς τοῦ οἰκισμοῦ.

Γιὰ ὅλα τὰ ἀνωτέρω προτείνεται ἡ λήψη διαφόρων μέτρων, ὅπως, μεταξὺ ἄλλων: νὰ τεθῆ τὸ ταχύτερο σὲ ἰσχὺ τὸ νέο ρυμοτομικὸ καὶ ρυθμιστικὸ σχέδιο, νὰ ζητῆται ὑπεύθυνη δήλωση τοῦ μηχανικοῦ τῆς ἐπιβλέψεως ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Νομοῦ ὅτι ἡ ὑπὸ κατασκευὴ οἰκοδομὴ θὰ ἀνεγερθεῖ ὅπως ἐμφανίζεται στὸ σχέδιο, μὲ ἐπιβολὴ κυρώσεων στοὺς παραβάτες, νὰ ζητεῖται κατὰ τὴν ἔκδοση τῆς ἀδείας ἡ προσκόμιση βεβαιώσεως τῆς Κοινότητος ὅτι δὲν προσβάλλονται συμφέροντα αὐτῆς, ἀπὸ τὴν ὑπὸ ἀνέγερση οἰκοδομή, ὅπως ἐπίσης τίτλος παλαιὸς περὶ τοῦ οἰκοπέδου, ν' ἀπαγορευθεῖ ἡ περίφραξη οἰκοπέδων, ποὺ βρίσκονται μέσα στὴν πόλη, μὲ σιδηροπασάλους καὶ σύρματα κλπ. γιὰ τὴν ἀποκατάσταση εὐρυθμίας ποὺ εἶναι ἀναγκαία στὸ ζωτικὸ αὐτὸ θέμα, τέλος, νὰ εἶναι ταχεία καὶ ἁπλὴ ἡ διαδικασία ἐκδόσεως ἀδειῶν, ὥστε νὰ μὴ ταλαιπωροῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι συμπολῖτες.

Ἐπὶ τῶν γεγονότων

Ο ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ νόμος 392) 1976 «περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας χώρων ὠργανωμένης κατασκηνώσεως (κάμπινγκ) καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ ὑπ' ἀριθμ. 199 τεῦχ. Α' φύλλο τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τῆς 31. 7.1976, ὁρίζει στὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις σκηνῶν ἢ στάθμευσις τροχοσπίτων εἰς ἀρχαιολογικοὺς χώρους, αἰγιαλούς, πλατείας, παρυφὰς δημοσίων δασῶν, δάση καὶ ἐν γένει κοινοχρήστους χώρους».

Ἔπειτα ἀπὸ τὴ διάταξη αὐτὴ μὲ τὴν κρυστάλλινη διαύγεια, ποὺ τὴ θέτομε ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν Ἀρχῶν μας, μπαίνει τέρμα στὴν ἀσύδοτη ἐγκατάσταση τοῦ πρώτου τυχόντος τουρίστα στὰ ὁμορφότερα σημεῖα τῆς περιοχῆς τοῦ Γαλαξειδιοῦ, μὲ ὅλες τὶς δυσάρεστες συνέπειες, ποὺ ἔχουν ἐπισημανθεῖ ἄπειρες φορές. Καὶ κάτι ἄλλο· ὁ νόμος πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῆ μὲ αὐστηρότητα, γιατί, διαφορετικά, ἐάν, δηλαδή, οἱ ἀπαγορεύσεις του δὲν τηρηθοῦν θὰ εἶναι ὑπεύθυνοι ὅλοι ὅσοι βαρύνονται μὲ τὸ καθῆκον τῆς ἐφαρμογῆς του.

★

ΜΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΝ ὅτι κατὰ τὴν πρώτη περίοδο ἐλλιμενισμοῦ, ποὺ συνεχίζεται, στὸ λιμένα Γαλαξειδίου, παροπλισμένων, τῶν δεξαμενοπλοίων «ΚΑΒΟ ΒΡΕΤΑΝΟΥΣ», «ΚΑΒΟ ΓΙΟΣΣΟΥΝΑΣ» καὶ «ΣΚΟΠΑΣ» γιὰ τὴν περίοδο, δηλαδή, ἀπὸ 8.5.1975 μέχρι 3.3.1976 ἡ Λιμενικὴ Ἀρχὴ Ἰτέας ἐβεβαίωσε διὰ τέλη προσορμίσεως τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 60.006 — τὸ ὁποῖο κατατέθηκε στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὄχι ὅμως, ὅπως θὰ ἦταν τὸ κανονικό, εἰς πίστωση τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Γαλαξειδίου, ἀλλὰ τοῦ Λιμ. Ταμείου... Ἰτέας, μὲ τὸ περίεργο αἰτιολογικό, ὅτι, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει Τελωνεῖο στὸ Γαλαξεῖδι, τὰ πλοῖα αὐτὰ πρὶν ἀπ' τὸν παροπλισμό τους, ἐλευθεροκοινωνοῦσαν στὴν Ἰτέα. Εἶναι τόσο σαθρὸ τὸ αἰτιολογικὸ αὐτό, ὥστε δὲν πιστεύομε νὰ εἶναι ἀκριβές. Γιατί, τὸ κάτω - κάτω, ἐδῶ δὲν πρόκειται γιὰ τὸ τί ἔκαναν τὰ πλοῖα αὐτὰ ὅταν ὅργωναν τοὺς ὠκεανούς, ἀλλὰ γιὰ τὸ τί κάνουν τώρα ποὺ βρίσκονται ἀγκυροβολημένα καὶ ἀκίνητα καὶ δὲν εἶναι σύμφωνο, οὔτε μὲ τὸ Νόμο οὔτε μὲ τὴ λογική, ἄλλο λιμάνι νὰ τὰ φιλοξενεῖ καὶ ἄλλο νὰ εἰσπράττει τὰ τέλη τῆς φιλοξενίας. Τὸ σφάλμα, ἄλλωστε, τοῦ τέτοιου χειρισμοῦ μαρτυρεῖται ἀπ' τὸ γεγονὸς ὅτι, μεταγενέστερα, καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸ Μάϊο 1976 καὶ ἔπειτα τὰ τέλη αὐτὰ περιέρχονται στὸ Λιμ. Ταμεῖο Γαλαξειδίου, ποὺ ἀναγνωρίσθηκε, ὀρθά, ἀπὸ τὴ Λιμενικὴ Ἀρχή, ὡς ὁ νόμιμος δικαιοῦχος τους. Εἴμαστε, λοιπόν, βέβαιοι, ὅτι, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη αὐτή, ὁ κ. Νομάρχης Φωκίδος, στὸν ὁποῖο ἐκκρεμεῖ σχετικὴ ἀναφορὰ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Γαλαξειδίου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Δημοσίων Ἔργων, ἀπὸ τὸ ὁποῖο παραπέμφθηκε στὴ Νομαρχία μας, θὰ ἐκδόσῃ τὶς ἀναγκαῖες διαταγὲς γιὰ τὴν περιέλευση καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 60.006 δραχμῶν στὸ Ταμεῖο τοῦτο, ποὺ καλῶς τὸ διεκδικεῖ, ὡς ὁ ἀναμφισβήτητος δικαιοῦχος του.

★

ΕΙΝΑΙ ΑΞΙΑ ΕΠΑΙΝΟΥ ἡ αἴτηση τοῦ Κοινοτάρχη μας πρὸς τὸν Ε.Ο.Τ., νὰ ἀποστείλει στὸ Γαλαξεῖδι εἰδικοὺς ἀρχιτέκτονες γιὰ νὰ μελετήσουν τὰ θέματα διαμορφώσεως τῆς πλατείας Χηρόλακα, ἐπισκευῆς τοῦ παλαιοῦ Παρθεναγωγείου μας κ.λ.π. καὶ συντάξουν οἰκονομοτεχνικὲς μελέτες, προτοῦ γίνουν οἱ σχετικὲς ἐργασίες. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ ὑπάρξει μιὰ ὑπεύθυνη κατεύθυνση γιὰ τὶς μελετώμενες ἐργασίες, ἀπὸ ἁρμόδια ὄργανα, ὥστε νὰ λείψουν οἱ ἀνεύθυνοι αὐτοσχεδιασμοὶ καὶ οἱ προχειρότητες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἕνας τόπος μὲ τὴν ἱστορία τοῦ Γαλαξειδιοῦ ὄχι ἁπλῶς δὲν ὠφελεῖται, ἀλλὰ βλάπτεται θετικά. Μάλιστα, προκειμένου, εἰδικώτερα, γιὰ κτίσματα καὶ ἄλλα ἔργα ποὺ ἔχουν μνημειακὸ χαρακτῆρα θὰ πρέπει, κάποτε, νὰ γίνει ἀντιληπτὸ ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὴν εὐθύνη τῆς ἐπιβλέψεώς τους σήμερα, ὅτι κάθε προσθήκη ἢ μεταβολή, χωρὶς τὴν ἔγκριση ἐκείνων πού, λόγω τῆς εἰδικῆς μορφώσεώς τους, ἔχουν ὑπεύθυνη γνώμη ἀποτελεῖ πράξη ἀνεπίτρεπτη, γιὰ τὴν ὁποία δημιουργοῦνται βαρύτατες εὐθῦνες. Γιατὶ ἡ παλαιότητα, μὲ τὰ χαρακτηριστικά της, εἶναι αὐτοδύναμη καὶ ἔχει τὴ δική της ἀξία. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀταίριαστες μεταβολὲς ποὺ ἀλλοιώνουν τὴ μορφή της ὅπως τὴ διέπλασεν ἡ ἐποχή της καὶ μοντερνισμοὶ ποὺ εἶναι ξένοι πρὸς τὴν ἁπλότητα καὶ τὴ λιτότητά της, ὅπως τὴν ἔζησαν καὶ τὴν καταξίωσαν οἱ καιροί! Ἀλλὰ στὸ θέμα αὐτό, ποὺ εἶναι σημαντικὸ γιὰ τὸν τόπο μας καὶ τὴν ἱστορία του, θὰ ἐπανέλθουμε, κάποτε, πιὸ ἀναλυτικά.

★

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ δημοσιεύομε σὲ ἄλλη στήλη τὴν ἀπάντησι τοῦ κ. Νομοκτηνιάτρου στὸ σχόλιο τῆς ἐφημερίδος μας γιὰ τὰ Σφαγεῖα. Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅμως ὁ κ. Νομοκτηνίατρος νὰ διατηροῦμε ὡρισμένες ἐπιφυλάξεις ἀναφορικὰ μὲ τὴν καταλληλότητα τῆς ἐπιλεγείσης θέσεως ποὺ εὑρίσκεται α) ἀναμφισβήτητα πλησίον τῶν κατωκημένων χώρων καὶ β) πολὺ πλησίον τῆς Δεξαμενῆς, ἀπὸ τὴν ὁποία ὑδροδοτεῖται ἡ πόλις.

Ἐξ ἄλλου γ) γιὰ τὶς τοιοῦτου εἴδους ἀποχετεύσεις, ὅπου ἀπατεῖται ἄφθονος ροὴ καὶ χρήση νεροῦ, δὲν προσφέρονται νομίζομε οἱ βόθροι, ποὺ ὄχι σπάνια ὑπερχειλίζουν καὶ θέλουν ἐκκένωση μὲ χρῆση ὀυτίων κ.λ.π. Ἁπλῶς καὶ ὅλως ἐνδεικτικῶς θὰ λέγαμε, ὅτι καταλληλότερη θὰ ἦταν ἄλλη θέση ὅπως, π.χ. στὶς «Μεγάλες Πούντες» μὲ δρόμο ἀπὸ τὸ Ροῖκι. Τέλος πάντων ὅτι ἔγινε, ἔγινε καὶ δὲν ξεγίνεται. Ἂς φροντίζουμε μόνον νὰ τηρεῖται ἡ ἐπιβαλλομένη καθαριότης ποὺ ἀποτελεῖ ζωτικὴ ἀνάγκη γιὰ τὴν ὑγεία τῶν κατοίκων. Καὶ κάτι ἄλλο: Ὅταν πρόκειται νὰ γίνουν ἔργα μόνιμης διαρκείας, καλὸν εἶναι νὰ μελετῶνται προηγούμενα μὲ προσοχή, μέχρι σχολαστικότητος θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζονται ἀνωμαλίες στὴ μετέπειτα λειτουργία τους, μὲ ἀνεπιθύμητες ἐπιπτώσεις.

★

ΟΙ ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν, ἐδῶ καὶ λίγες μέρες, τὴν πληροφορία ὅτι, ὅπως δήλωσε ὁ Ὑπουργὸς Δημ. Ἔργων κ. Στράτος, τελείωσε ἡ κατασκευὴ τοῦ φράγματος Μόρνου ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἡ Ἀθήνα περιμένει νὰ λύσει τὸ πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεώς της, ἀπὸ τὸ θέρος τοῦ 1979, ποὺ θὰ ἔχει ἀποπερατωθεῖ καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ μεγάλου ὑδραγωγείου, μήκους 160 χιλιομέτρων. Μὲ ἀφορμὴ τὸ σημαντικὸ αὐτὸ γεγονός, ποὺ συνδέεται ἄμεσα καὶ μὲ τὶς τύχες τοῦ Γαλαξειδιοῦ, γιατί, ὅπως καὶ ἡ ὅλη περιοχή, περιμένει νὰ ἰδῆ κι' αὐτὸ καλύτερες μέρες ἀπὸ τὰ ἴδια νερά, ἐπανερχόμαστε σὲ παλαιότερο σχόλιό μας στὸ «Γαλαξεῖδι» τοῦ περασμένου Μαρτίου καὶ παρακαλοῦμε, καὶ πάλι τὸν κ. Πρόεδρο τῆς Κοινότητός μας, νὰ μᾶς πληροφορήσει ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ τόπου στὸ Σύνδεσμο Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2α σελίδα

Παράκληση

Παρακαλοῦνται οἱ συμπολῖτες ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ δημοσιευθοῦν στὰ «Κοινωνικὰ» τῆς ἐφημερίδος μας γεγονότα ποὺ τοὺς ἀφοροῦν (γεννήσεις, γάμοι κλπ.) νὰ τὰ ἀναγγέλλουν οἱ ἴδιοι στὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου (Καραΐσκου 111, τηλ. 4123. 528) γιὰ ν' ἀποφεύγονται τὰ παράπονα.

— Ἐπίσης, ἐπειδὴ μᾶς ἐπιστρέφονται φύλλα μας μὲ τὴν ἔνδειξη «ΑΓΝΩΣΤΟΣ», παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας ἀλλάζουν διεύθυνση ἢ ὁπωσδήποτε δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὴν ἐφημερίδα, νὰ μᾶς εἰδοποιοῦν, σχετικῶς, μὲ τὸ ἴδιο τηλέφωνο.

Τέλος, ἐπιστολὲς πρὸς τὴν ἐφημερίδα καὶ συνεργασίες, παράκληση ν' ἀποστέλλονται:

Γεώρ. Ε. Θωμᾶ
ὁδὸς Χατζῆ 10
Ἀθήνας, 902

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

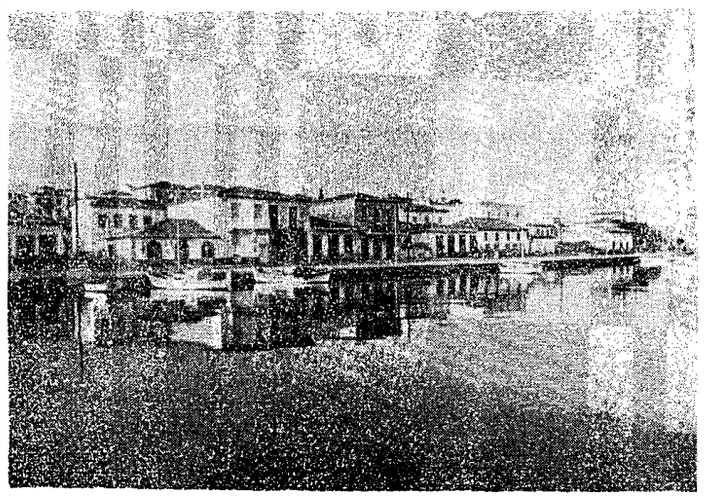

Τὸ κεντρικὸ λιμάνι. (Μερικὴ ἄποψη)

(Φωτ. Κ. Βλάμη)

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΕΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Καπετὰν Ἀναστάσης Κουρεντὴς

Ὅλοι, ποιὸς λίγο ποιὸς πολὺ ξέρομε ἀκούσει καὶ διαβάσει γιὰ τὸ ἱστορικὸ πλοῖο - φάντασμα, τὸ ἡρωϊκὸ «Ἀρκάδι», ποὺ στὸν μεγάλο ξεσηκωμὸ τῆς Κρήτης γιὰ τὴν ἕνωσί της μὲ τὴν Ἑλλάδα, τὸ 1866, ἦταν ἡ ζωογόνα ἀρτηρία, ποὺ τροφοδοτοῦσε ἀκατάπαυστα τὸν ἡρωϊκὸ ἀγῶνα τῶν Κρητῶν. Μετέφερε ἐθελοντές, πολεμοφόδια καὶ τροφὲς στὴν Μεγαλόνησο καὶ γυρνοῦσε στὸν Πειραιᾶ φορτωμένο γυναικόπαιδα καὶ γέροντες, ποὺ εἶχαν γλυτώσει ἀπὸ τὸ μαχαίρι τοῦ Τούρκου δυνάστη. Καπετάνιος σὲ τοῦτο τὸ θρυλικὸ καράβι ἦταν ὁ γαλαξειδιώτης θαλασσόλυκος Ἀναστάσης Κουρεντής, θεῖος τῶν δωρητῶν τοῦ Συνδέσμου μας, τῶν εὐγενικῶν ἀδελφῶν Δήμου καὶ Γιάννη Κουρεντῆ.

Ἦταν τότε — τὸ 1866 — ποὺ «ἀπὸ φλόγες ἡ Κρήτη ζωσμένη» γιὰ μυριοστὴ φορὰ ἅρπαξε τὰ ὅπλα καὶ σηκωνόταν γιὰ τὴν λευτεριὰ καὶ τὴν ἕνωσί της μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα. Ἀνεπίσημα τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος βοηθοῦσε μὲ κάθε μέσον τὴν ἐπανάστασι. Ἐθελοντὲς ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς ἐλεύθερης πατρίδας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Συνταγματάρχη Κορωναῖο ἔδιναν τὸ παρὸν στὸν Ἱερὸ Κρητικὸ Ἀγῶνα. Στὰ Σφακιά, στὸ Λασῆθι, στὸ Μυλοπόταμο κι ἄλλοῦ γράφοντας καινούργιες σελίδες δόξας καὶ μεγαλείου. Τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου, σὰν ἄλλο Μεσολόγγι δονεῖ ὄχι μόνον τὶς Ἑλληνικὲς ψυχὲς ἀλλὰ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη κι' ἀνοίγει τὸ δρόμο, ἕνα δρόμο μακρὺ καὶ δύσκολο, γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀποκατάστασι τῆς Κρήτης. Καὶ σὰν ἀντίδωρο στὴν μεγάλη θυσία τοῦ μοναστηριοῦ, δίνεται τὸ ὄνομά του στὸ περήφανο βαπόρι, τὸ «Ἀρκάδι», ποὺ ἀγοράστηκε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ γιὰ νὰ χρησιμοποιηθῆ στὸν ἀνεφοδιασμὸ τοῦ νησιοῦ. Καὶ τὸ «Ἀρκάδι» γρήγορο καὶ καλοτάξιδο καθὼς ἦταν, γλυστρῶντας κάθε τόσο κάτω ἀπὸ τὴ μύτη τῶν πολεμικῶν τοῦ Χόβαρτ Πασᾶ, ποὺ πολιορκοῦσε ἀπὸ θάλασσα τὴν Κρήτη, μετέφερε τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἐλπίδα σεβοῦς μαχομένους ἀδελφούς, ποὺ ἐπὶ τρία περίπου χρόνια πολεμοῦσαν ἀπεγνωσμένα γιὰ τὴν Ἕνωσι, ποὺ ἀλοίμονο, ἔμελλε νὰ πραγματοποιηθῆ μισὸν αἰῶνα ἀργότερα.

Τὸ ὄνομα τοῦ καραβιοῦ καὶ τοῦ γαλαξειδιώτη καπετάνιου του, γίνονται θρῦλος στὸ Πανελλήνιο. Μαζὶ μὲ τὰ δύο ἄλλα ἀδελφὰ πλοῖα τὴν «Ἕνωσι» καὶ τὴν «Κρήτη», ποὺ ἦσαν ὅλα ἐμπορικὰ ἐξωπλισμένα μὲ μερικὰ κανόνια, τὸ «Ἀρκάδι» συγκρούστηκε ἀρκετὲς φορὲς μὲ τὸν ἐχθρὸ ἀλλὰ κατώρθωνε πάντα νὰ ξεφεύγῃ καὶ νὰ φθάνῃ σῶο στὸν προορισμό του.

Ἀπὸ τὸν Φλεβάρη ὥς τὸν Αὔγουστο τοῦ 1867 εἶχε κάμει εἴκοσι ἕνα ταξίδια καὶ εἶχε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες προσφέρει στὸν Κρητικὸ ἀγῶνα. Ἀλλὰ μιὰ νύχτα τοῦ Αὐγούστου βρέθηκε ἀνάμεσα σὲ μιὰ τούρκικη μοῖρα μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ εὔδρομο «Ἰτζεδίν». Ἔδωσε ἀπεγνωσμένο ἀγῶνα χωρὶς νὰ κατορθώσῃ τούτη τὴ φορὰ νὰ ξεφύγῃ. Μιὰ κανονιὰ τοῦ εἶχε ἀχρηστέψει τὸ δεξιὸ τροχὸ — γιατὶ ἦταν «τροχήλατον» — καὶ τοῦ εἶχε ἔτσι μειώσει σοβαρὰ τὴν ταχύτητα. Δὲν ὑπῆρχε ἐλπίδα σωτηρίας γιὰ τὸ βαρειὰ τραυματισμένο καράβι. Καὶ τότε ὁ ἡρωϊκός του καπετάνιος, ὁ καπετὰν Ἀναστάσης, πῆρε τὴ μεγάλη ἀπόφασι, ποὺ θυμίζει ναυμάχους τοῦ 21. Κατέβασε τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία ἀπὸ τὸ κατάρτι, τὴν ζώστηκε καὶ ὕστερα ἔρριξε τὸ «Ἀρκάδι» σὲ μιὰ ἀμμουδερὴ ἀκρογιαλιὰ τῶν Σφακιῶν. Κρατῶντας, μὲ τὰ λιγοστὰ ὅπλα ποὺ τοῦ ἀπόμεναν, μακρυὰ τὰ ἐχθρικὰ πολεμικά, ξεφόρτωσε τὰ πολεμοφόδια, ἔβγαλε στὴ στεριὰ τοὺς ἐθελοντὲς καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἐγκατέλειψε τὸ πλοῖο σχεδὸν κατεστραμμένο.

Τὰ κατορθώματα τοῦ «Ἀρκαδιοῦ» καὶ τὸ ἔνδοξο τέλος του δὲν παρέλειψε νὰ τραγουδύσῃ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Μοῦσα. Πολλὰ ποιήματα καὶ τραγούδια γράφτηκαν γιὰ τὸ «Ἑλληνικὸ Δελφίνι», ὅπως τὸ ἀποκαλοῦσαν. Οἱ ἀδελφοὶ ποιητὲς τῆς ἐποχῆς Ἀχιλλέας καὶ Γεώργιος Παράσχος τὸ ὕμνησαν μὲ φλογεροὺς στίχους.

«Στὴ φωτιά, παιδιά, ἡ αὔρα τὴ Σημαία κυματίζει καὶ τ' Ἀρκάδι μας στὸ κῦμα σὰν τὸν κύκνο φτερουγίζει».

Ἀλλὰ στὸν καπετὰν Ἀναστάση Κουρεντὴ ἔλαχε καὶ μιὰ ἄλλη μεγάλη τιμή. Ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἀποφάσισε νὰ μεταφέρῃ τὰ ὀστᾶ τοῦ Ἐθνομάρτυρα Πατριάρχη Γρηγορίου τοῦ Ε' ἀπὸ τὴν Ὀδησσὸ τῆς Ρωσσίας στὴν Ἀθήνα, ὥρισε καπετάνιο τοῦ πλοίου ποὺ θὰ τὰ μετέφερε τὸν ἡρωϊκὸ συμπατριώτη μας. Καὶ τὸ πλοῖο αὐτὸ ἦταν ἡ «Ἕνωσις», ἕνα ἀπὸ τὰ πλοῖα ποὺ μαζὶ μὲ τὸ «Ἀρκάδι» εἶχαν γράψει τόσες χρυσὲς σελίδες στὴν Ἱστορία τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνα.

Μὲ χίλιους κινδύνους πέρασε τὰ στενὰ τοῦ Βοσπόρου καὶ ἀγκυροβόλησε στ' ἀκρογιάλι τῆς Βασιλεύουσας. Οἱ Τοῦρκοι, ποὺ εἶχαν μάθει ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἱερὸ φορτίο τοῦ καραβιοῦ, καὶ φανατισμένοι ἀσιάτες ὅπως ἦταν, σχεδίαζαν νὰ τὸ συλλάβουν καὶ νὰ τὸ λεηλατήσουν. Δὲν τὸ κατόρθωσαν ὅμως. Μὲ ἕνα ἔξυπνο ναυτικὸ κόλπο τοῦ καπετάνιου της ἡ «Ἕνωσις» γλύστρησε ἀνάλαφρα στὸ σκοτάδι καὶ ἀνοίχτηκε στὸ πέλαγος, φέροντας τὸ σκήνωμα τοῦ Πατριάρχη στὸν Πειραιᾶ, ποὺ τὸ δέχτηκαν μὲ μεγάλες τιμές.

Τὸ Ἔθνος τιμῶντας τὸ γενναῖο καπετάνιο κρέμασε τὴν εἰκόνα του σὲ τιμητικὴ θέση στὸ Ἐθνολογικὸ Μουσεῖο. Χρέος τῶν σημερινῶν γαλαξειδιωτῶν δὲν εἶναι νὰ γίνῃ τὸ ἴδιο καὶ στὸ τοπικό μας Μουσεῖο καὶ νὰ ὀνομαστῆ ἕνας δρόμος τοῦ Γαλαξειδιοῦ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἡρωϊκοῦ ὑκαπετὰν Ἀναστάση Κουρεντῆ;

Η. Ι. Α.

Ψηφιοποίηση: Ἱστορικὸ Κομπιουτεράδικο

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ συμπολίτις κ. Φούλα Ἀνδρουλιδάκη τὸ γένος Γεωρ. Μαμαρέλη ἀπέκτησε κοριτσάκι.

— Ἡ σύζυγος τοῦ συμπολίτου μας κ. Τάσου Μιχοπούλου ἀπέκτησε κοριτσάκι.

Νὰ ζήσουν

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν 17ην Ὀκτωβρίου εἰς τὸν Ι. Ναὸν Ἁγ. Ἰωάννου Ν. Φιλαδελφείας, μὲ ἀνάδοχο τὴν κ. Δανάη Ναθαναήλ, ἐβαπτίσθη τὸ ἀγοράκι τῶν συμπολιτῶν μας Ἠλία καὶ Ρένας Καμβύση καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Εὐθύμιος, ὄνομα τοῦ παπποῦ του καὶ συνεργάτου τῆς ἐφημερίδος μας κ. Εὐθυμίου Καμβύση.

— Εἰς τὸν Ι. Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Πειραιῶς τὴν 8.11.1976 ἐβαπτίσθη τὸ κοριτσάκι τῶν συμπολιτῶν μας Ἀθανασίου καὶ Ἀνθούλας Δάνδουρα καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Μαρία. Ἀνάδοχοι παρέστησαν ὁ κ. Σταῦρος Δάνδουρας καὶ ἡ κόρη του Μάγδα.

Νὰ ζήσουν τὰ νεοφώτιστα

ΓΑΜΟΙ

Τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. εἰς τὸν Ι.Ν. Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Νίκου Ἀλεξοπούλου Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ μετὰ τῆς συμπολίτιδός μας Δίδος Ἰωάννας Εὐθ. Δεδούση. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Χρῆστος Φύσας.

Νὰ ζήσουν εὐτυχεῖς

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ

Τὴν ἀγαπητή μας Μαριανθούλα Εὐθ. Μπήλιου, ποὺ ἔλαβε τὸ πτυχίον Ἰατρικῆς, συγχαίρομε θερμὰ καὶ εὐχόμεθα ἀρίστη σταδιοδρομία. Τὰ ἐξαδέλφια της: Ἀνδρέας, Παναγιώτης καὶ Ἰωάννης Μιχ. Κατίκας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ συμπολίτης μας Εὐθύμιος Χριστοδούλου συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος μας.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ ἐκπαιδευτικὸς καὶ συγγραφεὺς Γιῶργος Μαυρίας φίλος τοῦ Γαλαξειδίου.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰς βαθὺ γῆρας ὁ συμπολίτης μας Λάμπρος Γεωργούλης.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ συμπολίτης μας Παῦλος Παπαδόπουλος (Πόπ).

— Ἀπεβίωσε εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸ Γαλαξεῖδι ὁ συμπολίτης μας Λάζαρος Χαλδαιάκης.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸ Γαλαξεῖδι ὁ συμπολίτης μας Νικόλαος Σκουφάκης (Ζαβός).

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ λάτρης τοῦ Γαλαξειδίου καὶ φίλος πολλῶν συμπολιτῶν μας Βασίλης Καλογερόπουλος.

— Ἀπεβίωσε εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη εἰς Γαλαξεῖδι ὁ συμπολίτης μας Εὐθύμιος Ζήσιμος.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ συμπολίτις μας Κατίνα Γιάννου τὸ γένος Μαριγούλας Καναβάρη.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν Κυριακὴ 14 Νοεμβρίου 1976 ἐτελέσθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἠλιοῦ (Καστέλλας) ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Νικολάου Θ. Παπαπέτρου.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΖΗΣΙΜΟΣ

Τὸν περασμένο μῆνα ἀπεβίωσε παλαίμαχος πλοίαρχος τοῦ Ε.Ν. ὁ συμπολίτης Εὐθύμιος Ζήσιμος, ἕνας ἀπὸ τοὺς καπεταναίους τῆς παληᾶς φρουρᾶς κι' ἀπ' τοὺς λίγους ἐπιζῶντες τοῦ 6' Παγκοσμίου πολέμου, ποὺ σ' ὅλη τὴ διάρκειά του ἦταν ἀνάμεσα σε κείνους ποὺ ἐπροκινδύνευσαν, μεταφέροντας πολεμικὸ ὑλικὸ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ στὴν Ἀγγλία καὶ ἔλαβε παράσημο γιὰ τὴν δράση του αὐτή. Γόνος γαλαξειδιώτικης οἰκογένειας ναυτίλων καὶ ἀκόμη ἐφοπλιστῶν στὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰώνα καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ παρόντος, στάθηκε πάντα ἕνας εὐγενικὸς καὶ ἀκέραιος χαρακτήρας σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς του κι' ἀντιμετώπισε μὲ στωικότητα σκληρὰ πλήγματα τῆς Μοίρας, μὲ τὴν ἀπώλεια τοῦ μονάκριβου γυιοῦ του, πρῶτα, τῆς κόρης του Λούλας, δικηγόρου, ἔπειτα καὶ τελευταῖα τῆς πονεμένης συντρόφου τῆς ζωῆς του. Τὸ Γαλαξεῖδι ὅπου εἶδε τὸ φῶς, καὶ τόσο ἀγάπησε, θὰ διατηρήσει ζωηρὴ καὶ προσφιλὴ τὴν ἀνάμνησή του.

Μ. Οἰ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΑΛΗΣ

Στὰ μέσα Σεπτεμβρίου ἔφυγε ἀπὸ τὸν κόσμο μας ἐκλεκτός, πραγματικά, ἄνθρωπος καὶ φίλος ὁ Μιχαὴλ Καράλης, τέως Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ στὴ συνέχεια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Γαλαξειδιώτης τῆς δεύτερης γενεᾶς, ἀγάπησε μὲ πάθος τὸ Γαλαξεῖδι καὶ ἐργάσθηκε ἀποτελεσματικὰ γι' αὐτὸ στοὺς κύκλους τῶν πλατειῶν γνωριμιῶν του, προκαλώντας ρεῦμα ἐπισκέψεων σ' αὐτό, μὲ σκοπὸ τὴν οἰκονομικὴ ἀναζωογόνησή του. Ἀκόμα ἔδωσε τὸ παρὼν πρόθυμα σὲ κάθε ἔκκληση τοῦ Συνδέσμου μας καὶ βοήθησε μὲ χέρι ἀνοιχτὸ καὶ αὐτὸν καὶ ἄλλους γαλαξειδιώτικους Ὀργανισμούς, ὅπως ὁ Ναυτικός μας Ὅμιλος, γιὰ τὴν πραγμάτωση τῶν σκοπῶν τους. Ἄνθρωπος μὲ πλούσια αἰσθήματα στὴ ζεστὴ καρδιά του ἔγειρε τὸ κεφάλι στὰ πλήγματα τῆς ἐπάρατης νόσου, νέος ἀκόμα. Τὸ Γαλαξεῖδι, ὅπου βρέθηκε καὶ τὶς τελευταῖες μέρες τῆς ζωῆς του, σὲ ἕνα τελευταῖο νοσταλγικὸ ἀποχαιρετισμὸ θὰ διατηρήσει ἄσβεστη τὴν ἀνάμνηση τοῦ Ταληοῦ, ὅπως τὸν ἀποκαλοῦσαν στὸ στενὸ περιβάλλον του, ποὺ τόσο ἀγαπάντεχα τὸν ἔχασε.

Γ. Θ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἤρεμα καὶ γαλήνια καὶ ἁπλά, ὅπως ἤρεμος καὶ γαλήνιος ἦταν καὶ ὁ χαρακτήρας του, μᾶς ἔφυγε, γιὰ πάντα, ἀπὸ κοντά μας, πρὶν ἀπὸ λίγο καιρό, καὶ ὁ Θύμιος Χριστοδούλου. Τακτικὸς ἐπισκέπτης τῶν γραφείων τοῦ Συνδέσμου μας, ὅπου, τὸν τελευταῖο καιρό, ἀσχολούμενος καὶ μὲ τὴν ποίηση, μᾶς ἔφερνε καὶ πνευματικά του δημιουργήματα τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ποὺ εἶδαν τὸ φῶς ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδος μας, ὑπῆρξε πάντα ἕνας συμπολίτης σεμνὸς καὶ εὐγενικὸς μὲ ἔντονη τὴν ἀγάπη καὶ τὴ νοσταλγία γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴ θάλασσά της, ποὺ μὲ τόση θέρμη ἐτραγούδησε.

Οἱ συμπολίτες του καί, πέραν ἀπ' αὐτούς, ὅσοι τὸν γνώρισαν, θὰ κρατήσουν γιὰ πάντα τὴν ἀνάμνηση τοῦ συμπαθέστατου αὐτοῦ ἀνθρώπου καὶ φίλου.

Ι. Σ.

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
Καραΐσκου 111 — Πειραιεὺς
Τηλ. 41 23 528

Μηνιαία ἔκδοσις
Ὑπεύθυνος
ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ
Καραΐσκου 111 — Πειραιεὺς

Ἐπιστολαὶ γιὰ τὴν Ἐφημερίδα
Συνεργασίαι — Χειρόγραφα
εἰς: Γεώρ. Ε. Θωμᾶν, ὁδὸς Χατζῆ ἀρ. 10, Ἀθήνας, 902

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
(Ἐφημερίδος καὶ Συνδέσμου)
Ἐσωτερικοῦ Ἐτησία δρχ. 200
Ἐξωτερικοῦ Ἐτησία δολ. 10
Οἰκονομικὸς Διαχειριστὴς
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΤΖΙΓΓΟΥΝΗΣ
Ἐμβάσματα — Ἐπιταγαὶ
κ. ΠΑΝΑΓ. Κ. ΣΤΕΦΟΝ
Καραΐσκου 111 — Πειραιᾶ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΓΑΛΑΙΟΣ
Κωλέττη 7 — Ἀθῆναι
Τηλέφ. 36.21.074

Ἀνταποκριταὶ - Ἀντιπρόσωποι εἰς Γαλαξείδιον: Ε. Καμβύσης

Ἐπιστολαὶ καὶ παντοειδῆ χειρόγραφα ἀποστελλόμενα πρὸς τὴν Ἐφημερίδα καὶ τὸν Σύνδεσμον δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ ἴδιο μεγάλο θέμα, ποὺ βρίσκεται σήμερα, ἀκριβῶς καὶ ποιὰ προοπτικὴ διαγράφεται γιὰ τὸ ἄμεσο μέλλον, σχετικὰ μὲ αὐτό. Καὶ εἰδικώτερα θὰ πάρουν νερὸ οἱ γύρω Κοινότητες νωρίτερα, ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ βρέθηκε στὴ σήραγγα τῆς Γκιώνας ἢ πρέπει νὰ περιμένουμε τὴν ἀποπεράτωση ὁλόκληρου τοῦ ἔργου; Καὶ στὴ δεύτερη περίπτωση, τί θὰ γίνει μὲ τοὺς σωλῆνες τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου μας, ποὺ εἶχαν τοποθετηθεῖ ἐν σπουδῇ, ἐπειδὴ εἶχε θεωρηθεῖ βέβαιο ὅτι θὰ παίρναμε νερὸ ἀπὸ αὐτὸ τῆς Γιώνας;

***

ΜΕΤΕΤΕΘΗ ἀπὸ τὴν Ἐφορίαν Ἀρχαιοτήτων Ἀττικῆς καὶ ἀνέλαβε τὴ Διεύθυνση τῆς Ἐφορίας Κλασσικῶν Ἀρχαιοτήτων Δελφῶν, ὁ Ἐπιμελητὴς Ἀρχαιοτήτων κ. Πέτρος Θέμελης, εἰς ἀντικατάσταση τῆς Κας Ζαφειροπούλου, ποὺ μετετέθη στὴν Ἐφορία Ἀρχαιοτήτων Κυκλάδων. Ὁ κ. Πέτρος Θέμελης εἶναι ἀπὸ τὰ νέα στελέχη τῆς Ἀρχαιολογικῆς μας ὑπηρεσίας καὶ ἔχει πραγματοποιήσει μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὴ Γερμανία ὅπου καὶ δημοσίευσε τὴν διδακτορικὴ διατριβή του. Ὁ κ. Θέμελης ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες τῆς ἀφίξεώς του στοὺς Δελφούς, ἐξεδήλωσε ζωηρὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ Γαλαξεῖδι καὶ τὰ ἀρχαιολογικά του προβλήματα, γεγονὸς ποὺ μᾶς κολακεύει καὶ μᾶς συγκινεῖ. Τὸν καλωσορίζουμε καὶ τοῦ ὑποσχόμεθα κάθε συμπαράσταση σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὸ Γαλαξεῖδι, θέτοντας στὴ διάθεσή του τὶς στῆλες τῆς μικρῆς ἐφημερίδος μας.

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ Ι. ΝΑΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ὁ κ. Γεώργιος Γ. Μητρόπουλος δρχ. 1.000.

— Ἡ Κα Ξένη Ἰωάν. Γεροσίδερη δρχ. 500.

— Ὁ κ. Ἀλέκος Γρίβας (διὰ Σωτῆρα) δρχ. 500.

ΥΠΕΡ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ὁ κ. Τσέτος δρχ. 500.

— Ἡ Κα Ξένη Ἰωάννου Γεροσίδερη δρχ. 500.

— Ἡ Κα Ἑλένη Βισβίκη, Μαρία καὶ Θάνος Παρταλίδης εἰς μνήμην Ἰωάννου Βισβίκη δρχ. 5.000.

— Ἡ Κα Κοραλία Ἀθαν. Κουτρούκη ἐξ Ἀμερικῆς εἰς μνήμην συζύγου της Ἀθανασίου καὶ γονέων της δρχ. 3.600.

ΥΠΕΡ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ὁ κ. Δημήτριος Ν. Παπαλάϊος δρχ. 1.000.

— Ὁ κ. Ἠλίας Π. Κατσακούλας δρχ. 500.

— Ἀνώνυμος δρχ. 400.

— Ὁ κ. Λουκᾶς Γκούλτας δρχ. 100.

— Ἀνώνυμος δρχ. 500.

— Ὁ κ. Εὐθύμιος Δημιορίγανης δρχ. 300.

— Ἀνώνυμος δρχ. 300.

— Ἀνώνυμος δρχ. 300.

ΥΠΕΡ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Ἡ Κα Καλομοίρα Σταματίου δρχ. 1.000.

— Ἡ Κα Αἰκατερίνη Πρασίνου δρχ. 400.

— Ἡ Κα Ἀφρούλα Καρακούση δρχ. 100.

Τοὺς ἀνωτέρω δωρητὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Διὰ τὰ ἀνωτέρω Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια

Ὁ Πρόεδρος
ΧΑΡΑΛ. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ
Ἱερεὺς

Δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου

Ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν προσέφερον οἱ κάτωθι:

— Ὁ κ. Ἰωάννης Παππᾶς εἰς μνήμην τῶν γονέων του καὶ ἐξαδέλφου του Ἰατροῦ Ἰωάννου Ἀνδρ. Παππᾶ δρχ. 1.000.

— Ὁ κ. Κυριάκος Ἀρβανίτης εἰς μνήμην Ἑλένης Ἀνδρ. Μιχοπούλου δρχ. 500.

— Ὁ κ. Θωμᾶς Δασκαλάκης εἰς μνήμην ἀδελφοῦ του Εὐθυμίου Δασκαλάκη δρχ. 500.

— Ἡ Κα Μαρία Καπράλου (τὸ γένος Λαλεγιάννη) εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ της Πέτρου Ι. Λαλεγιάννη δρχ. 500.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κωνσταντίνου Βλάμη εἰς μνήμην Μιχαὴλ Καράλη δρχ. 500.

— Ὁ κ. Ἀναστάσιος καὶ ἡ κ. Σωσὼ Ζησίμου εἰς μνήμην προσφιλοῦς των θείου Εὐθυμίου Ζησίμου δρχ. 3.000.

— Ὁ κ. Ἀθανάσιος καὶ ἡ κ. Ἐπιστήμη Ἀγγελῆ εἰς μνήμην τοῦ προσφιλοῦς των θείου Εὐθυμίου Ζησίμου δρχ. 1.000.

— Ἡ κ. Ἐριφύλη Ν. Καμμένου δρχ. 1.000 ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.

— Ἡ οἰκογένεια Ἰωάννου Τσάμη εἰς μνήμην τῆς θείας των Μαριγῶς Ν. Περδίκη (ἀντὶ στεφάνου) δρχ. 500.

— Ὁ κ. Ἰωάννης καὶ ἡ κ. Ξένη Προυσανίδη εἰς μνήμην Εὐθυμίου Ζησίμου δρχ. 2.000.

— Ἡ κ. Ἔφη Καραγιάννη εἰς μνήμην Εὐθυμίου Ζησίμου δρχ. 1.000.

— Ἡ κ. Κατίνα Καραμάνου εἰς μνήμην Εὐθυμίου Ζησίμου δρχ. 1.000.

— Ὁ κ. Ἠλίας καὶ ἡ κ. Πόλυ Καμμένου εἰς μνήμην τοῦ ἐξαδέλφου των Ἰωάννου Βισβίκη δρχ. 2.000.

Καὶ ἄλλη δωρεὰ πρὸς τὸν Σύνδεσμον

Ὁ φίλος τοῦ Συνδέσμου καὶ συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος, συμπολίτης κ. Ἰωάννης Δ. Παππᾶς μὲ πρόσφατη ἐπιστολή του πρὸς τὸν Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου μας, τοῦ γνωρίζει ὅτι δωρίζει ἕνα χρηματοκιβώτιον Ἀγγλικοῦ τύπου, γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Συνδέσμου.

Μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ κ. Παππᾶ διαφαίνεται ἡ ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του ὄχι μόνον γιὰ τὸν Σύνδεσμο ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ Γαλαξεῖδι, τὸ Γαλαξεῖδι τὸ παληό, ὅπως τὸ ἤξερε καὶ τὸ ἔζησε μὰ καὶ τὸ τωρινό, ὅπως διαμορφώθηκε σήμερα.

Ὁ Σύνδεσμος ἐκφράζει τὶς θερμές του εὐχαριστίες καὶ εὔχεται ἡ χειρονομία τοῦ δωρητὴ αὐτὴ νὰ εὕρῃ μιμητάς.

Συνδρομὲς τῆς ἐφημερίδος

Μαρία Θέμελη 1977, Κων)νος Τσιπολίτης 1977, Σπῦρος Κουντούρης 1976, Μιμίκα Μητροπούλου 1976, Φίλιππος Τσελὲς 1976 - 1977, Θεόδωρος Καμμένος 1976, Εὐθύμιος Καμμένος 1976, Μαρία Καπράλου 1976, Σωτήριος Νικολάου 1976, Μάρθα Παπαϊωάννου 1976, Παναγιώτης Καλέντζης 1977, Χαρίκλεια Ζησίμου 1975 - 1976, Θεόδωρος Τουρ ναντζῆς 1976 - 1977, Ἰωάννης Δ. Τρίγκαλας 1976, Μαριγούλα Γεωργίου 1974, Ἑλένη Καραμάνου 1976, Ἀθανάσιος Ε. Τουρναντζῆς 1975 - 76 - 77.

Ἐξωτερικοῦ:

Κώστας Μητρόπουλος 1975 — 76 — 1977.

Ἐπιτυχόντες στὶς εἰσαγωγικὲς Ἀνωτάτων Σχολῶν

(Συμπληρωματικὸς πίνακας)

ἐπιτυχόντων στὶς εἰσαγωγικὲς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

1. Βασιλικὴ Τάκη Οἰκονόμου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Κλάδον τῆς Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
2. Ἰωάννης Σ. Δάνδουρας εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολήν.
3. Ἐβελίνα Ξαρχάκου εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικήν.
4. Πάνος Μπαρόγεωργας εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν.
5. Νικόλαος Δ. Σκουλαρίκης εἰς τὴν Σχολὴν Χημικῶν Μηχανικῶν Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ

Κατὰ τὴ «γιορτὴ τῆς Σημαίας» τὴν 27)10)1976 βραβεύτηκαν οἱ ἑξῆς μαθητὲς τοῦ σχολ. ἔτους 1975 — 1976 ἐκ τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Λυκείου Γαλαξειδίου:

ΕΛΑΒΟΝ ΕΠΑΙΝΟΝ
(ἐκ τοῦ Γυμνασίου)

1. Κοθρωνοῦ Μαρία τοῦ Ἰωάννου (18 5/9) τῆς Α' τάξεως.
2. Γρίβας Νικόλαος τοῦ Ἠλία (17 5/9) τῆς Α' τάξεως.
3. Παπακων)νου Παναγιώτα Ἀποστ. (17 10/11) τῆς Β' τάξεως.
4. Γκούλτα Παναγιώτα Ἠλία (16 9/11) τῆς Β' τάξεως.
5. Παπαχαραλάμπους Γεωργία Ἰωάν. (17 10/11) τῆς Γ' τάξεως.

(Ἐκ τοῦ Λυκείου)

1. Γρίβα Εὐθυμία Κων)νου (17 15/10) τῆς Γ' τάξεως.
2. Καρδαρᾶς Ἰωάννης Ἀθανασ. (18 1/16) τῆς Γ' τάξεως.

ΕΛΑΒΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

1. Κοθρωνοῦ Μαρία τοῦ Ἰωάννου δρχ. 2.000 ἐκ τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν καὶ 500 δρχ. ἐκ τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων ὡς πρωτεύσασα ἐξ ὅλων τῶν τάξεων τοῦ τέως ἑξαταξίου Γυμνασίου.
2. Καρδαρᾶς Ἰωάννης τοῦ Ἀθανασίου 700 δρχ. ἐκ τοῦ Μαμείου Κληροδοτήματος ὡς πρωτεύσας εἰς τὴν ΣΤ' τάξιν.
3. Σάρκου Χρυσούλα τοῦ Ἰωάννου 300 δρχ. ἐκ τοῦ Μαμείου κληροδοτήματος καὶ 500 δρχ. ἐκ τοῦ Συνδέσμου Συνταξιούχων Ν.Α.Τ. ὡς πρωτεύσασα εἰς τὴν Ε' τάξιν.
5. Χοῦσος Ἀνδρέας τοῦ Ἀναστασίου δχ. 300 ἐκ τοῦ Μαμείου κληροδοτήματος ὡς πρωτεύσας εἰς τὴν Δ' τάξιν.

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Μᾶς πληροφοροῦν ὅτι μὲ ἔγγραφό της ἡ Κοινότης μας παρακάλεσε τὸν Ε.Ο.Τ. νὰ στείλῃ στὸ Γαλαξεῖδι δύο ἁρμόδιους ἀρχιτέκτονές του, γιὰ νὰ λάβουν στοιχεῖα καὶ συντάξουν τεχνικοοικονομικὲς μελέτες γιὰ τὴ διαμόρφωση τῆς πλατείας Χηρολακα, τὴν ἐπισκευὴ τοῦ Παρθεναγωγίου καὶ ἄλλα ὑπὸ μελέτη ἔργα.

Στὸ ἔγγραφο αὐτὸ αἴτημα, γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ ὁποίου συνηγόρησαν τόσο ἡ Νομαρχία Φωκίδος, ὅσο καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀθ. Γκελεστάθης πρὸς τοὺς ἁρμοδίους παράγοντες, ὁ Ε.Ο.Τ. ἀπάντησε καταφατικὰ μὲ ἔγγραφό του στὸ ὁποῖο μεταξὺ ἄλλων τονίζει ὅτι ἐκπονεῖται ἤδη μελέτη Ρυθμιστικοῦ καὶ Ρυμοτομικοῦ σχεδίου γιὰ τὸ Γαλαξεῖδι καὶ ὅτι ἡ Ὑπηρεσία Οἰκισμῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἔχει μελετήσει εἰδικοὺς ὅρους δομήσεως γιὰ τὸν παραδοσιακὸ οἰκισμὸ τοῦ Γαλαξειδιοῦ καὶ τὸ σχετικὸ Δ)μα, τελεῖ ὑπὸ ἔγκριση. Καὶ προσθέτει ὅτι μὲ τοὺς εἰδικοὺς αὐτοὺς ὅρους δομήσεως καὶ μὲ τὸν ἔλεγχο τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου, ποὺ ἔχει ἤδη συστηθεῖ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Δημ. Ἔργων καὶ στὴν ὁποία μετέχει καὶ ἐκπρόσωπος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας, ἐλπίζεται ὅτι, ἔστω καὶ ἀργά, θὰ προστατευθεῖ ὁ οἰκισμὸς ἀπὸ τὴν καταστροφή.

Τὸ ρυμοτομικὸ σχέδιο

Τὸ ρυμοτομικὸ σχέδιο τῆς πόλεώς μας μετὰ τὶς τροποποιήσεις τὶς ὁποῖες τοῦ ἐπέφεραν οἱ ἀρχιτέκτονες - μηχανικοὶ τοῦ Οἴκου «Ο.Α.Ο.Μ.» βάσει προτάσεων τῆς Κοινοτικῆς μας ἀρχῆς, ἀπεστάλη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Δημ. Ἔργων σὲ διάφορα ἄλλα Ὑπουργεῖα καὶ Ὀργανισμοὺς (Ὑπουρ. Πολιτισμοῦ, ΔΕΗ, ΕΟΤ, κλπ.) γιὰ νὰ ἐκφράσουν τὶς ἀπόψεις των ἐπὶ τοῦ σχεδίου.

Μετὰ καὶ τὶς ἐνδεχόμενες τροποποιήσεις ποὺ θὰ ὑποδειχθοῦν στὸ στάδιο αὐτό, τὸ σχέδιο στὴν τελική του μορφὴ θὰ ἀποσταλῇ στὴν Κοινοτικὴ Ἀρχή, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τελικοῦ σχεδίου, θὰ μποροῦν οἱ συμπολίτες νὰ ὑποβάλουν τυχὸν ἐνστάσεις τους.

Θεωρεῖται ὅτι ὅπως διαμορφώθηκε ἤδη τὸ σχέδιο περιλαμβάνει πολλὰ θετικὰ στοιχεῖα γιὰ τὸν τόπο μας, χάρι σὲ προσπάθεια, ποὺ κατέβαλε σχετικὰ ἡ Κοινοτική μας ἀρχή.

Ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ «ΘΕΜΑΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ»

Ὅπως μᾶς πληροφοροῦν, τὸ γράμμα τοῦ ἀρχιτέκτονα κ. Ε. Μητροπούλου, ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ «Γαλαξεῖδι» τὸν περασμένο μήνα ἦταν τὸ θέμα ραδιοφωνικῆς ἐκπομπῆς στὴν ΕΡΤ «Θέματα Ἐπιστήμης καὶ Τέχνης», τὴν Κυριακὴ 24)10)1976 μὲ εἰδικὰ προσκεκλημένη τὴν Κα Μαρία Τσαπάλου - Μίχα, ἀρχιτέκτονα, ποὺ συμφώνησε μὲ τὸ περιεχόμενό του.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Ο ΔΑΦΝΟΣ ΔΩΡΙΔΟΣ»

-ΠΡΩΗΝ ΒΟΣΤΙΝΙΤΣΑ-

Ἱστορία —Χωρογραφία —Κάτοικοι
Ἀσχολίαι — Λαογραφία

— Πρόκειται γιὰ μιὰ ἀξιόλογη μελέτη Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ τοῦ Ἐπιτίμου Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Σχολείων κ. Χαραλάμπους Κ. Θάνου, γιὰ τὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, γραμμένη — ὅπως λέγει — «ἀπὸ μιὰ καταλληλη ἀναφορὰ ὅτι κε ρασμένα».

Ὁ κ. Θάνος, μὲ γλῶσσα καθαρὴ δημοτική, στρωτὴ καὶ χωρὶς ἀκρότητες, μᾶς δίνει μιὰ πλήρη, ὁλοκληρωμένη εἰκόνα τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ του, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἀξίζει νὰ σημειωθῆ εἶναι ὅτι μέσα ἀπ' τὶς γραμμὲς τοῦ καλογραμμένου καὶ φροντισμένου αὐτοῦ βιβλίου, ξεπηδάει ἡ Ρουμελιώτικη λεβεντιὰ καὶ διαφαίνεται ἡ ἀγάπη τοῦ συγγραφέα γιὰ τὰ ψηλὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια, γιὰ τὰ τρεχούμενα νερὰ καὶ τὰ πλατάνια, γιὰ τὰ λειβάδια, γιὰ τὰ κοπάδια κ. λ.π. Χαρακτηριστικὰ εἶναι καὶ τὰ ἀποσπάσματα ποὺ παραθέτει ἀπ' τὴ ποιητικὴ Συλλογὴ «Τραγούδια τῶν βουνῶν» τοῦ Γ. Ἀθάνα. Ἀλλὰ περισσότερη ἀξία ἔχει ἡ φανερὴ καὶ ἀπροσποίητη ἀγάπη καὶ λατρεία γιὰ τὴ «γῆ τῶν πατέρων μας». Γράφει ὁ ἴδιος σ' ἕνα σημεῖο: «ἀποτίω ἕνα φόρο πρὸς τὰ χώματα ποὺ μᾶς γέννησαν, μᾶς γαλούχησαν καὶ μᾶς ὥπλισαν μὲ τὰ πρῶτα ἐκεῖνα ἀγνὰ ἐφόδια ποὺ θ' ἀντιμετωπίζαμε τὴν κατόπι ζωή».

Ὁ Χαράλαμπος Κ. Θάνος γεννήθηκε στὸ Δάφνο - Δωρίδος. Τέλειωσε δημοδιδάσκαλος τὸ 1928 καὶ τὸ 1947 διωρίστηκε Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολείων. Ὑπηρέτησε διαδοχικά, ὡς Ἐπιθεωρητής, στὶς περιφέρειες Κερκύρας, Τριφυλίας καὶ Λοκρίδος. Σήμερα ἀσχολεῖται μὲ ἱστορικὲς μελέτες.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ "ΤΕΤΡΑΜΗΝΑ,,

Κυκλοφόρησε τὸ διπλὸ 10 — 11 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Τετράμηνα» (Φθινόπωρο — Χειμώνας '76), ποὺ ἐκδίδει ὁ Δρόσος Κραβαρτόγιαννος.

Στὸ τεῦχος αὐτὸ περιέχονται, μεταξὺ ἄλλων:

Δρόσου Κραβαρτόγιαννου: Κατάλογος ρωμαϊκῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων (ἀνακοίνωση) μ' ἀπεικονίσεις τῶν σπουδαιότερων σὲ δύο πίνακες.

Ὅλα τὰ προηγούμενα τεύχη κι ὁ πρῶτος τόμος τῶν «Τετραμήνων»: Δρόσος Κραβαρτόγιαννος — Ἀμφισσα — Τηλ. (0265) 28320, καὶ 28505.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ἀπὸ 15 μέχρι 30)10)1976 ὀργανώθηκε στὴ Θεσσαλονίκη, στὴν «Γκαλερὶ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ» ἔκθεση ἔργων κεραμικῆς τῆς συμπολίτισσας δ. Κάτιας Μητροπούλου, ποὺ προκάλεσε τὸ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπέσπασε θερμοὺς ἐπαί

Τὰ μετὰ τὸ εἰκοσιένα

ΣΕΜΝΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΗΘΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Ν. ΓΟΥΡΓΟΥΡΗ

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1829 συνήλθε στὸ Ἄργος ἡ Δ΄ τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴ Συνέλευσις. Ἦταν ἡ πρώτη μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ Κράτους — τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας μὲ Κυβερνήτη τὸν Ἰωάννη Καποδίστρια. Αἱ ἀποφάσεις της θὰ ἐκάλυπταν ὅλα τὰ θέματα καὶ τὰ προβλήματα, πολιτικά, διοικητικά, ὀργανωτικὰ κ.ἄ. τῆς νεαρῆς Πολιτείας. Ἀλλὰ θὰ εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ δίκαιες ἢ παράλογες ἀξιώσεις τῶν διαφόρων τόπων τῆς καθημαγμένης Χώρας ἀπὸ τὴν ἐννεαετῆ ἐπανάστασι.

Στὴν Ἱστορικὴ αὐτὴ Ἐθνικὴ Συνέλευσι ἀντεπροσωπεύοντο ὅλες οἱ ἐπαρχίες τοῦ ἀπελευθερωμένου τμήματος τῆς Ἑλλάδος διὰ πληρεξουσίων ποὺ ἀνεδείχθησαν μὲ ἐκλογές. Σύμφωνα μὲ τὴν τότε διοικητικὴ διαίρεσι τὸ Γαλαξεῖδι ἦταν μέρος τῆς Ἐπαρχίας Σαλώνων μὲ πρωτεύουσα τὰ Σάλωνα (Ἀμφισσα), ὅπου εἶχε τὴν ἕδρα του ὁ Ἔκτακτος Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

Οἱ Γαλαξειδιῶτες, πρῶτοι ἀπ' ὅλους στὴν Ἐθνεγερσία, πυρποληταὶ τῶν ψυχῶν τῶν δισταζόντων, πολεμισταὶ στὴ στερνὰ καὶ στὴν θάλασσα, μυθικοὶ Ἀνταῖοι στὰ ὁλοκαυτώματα τῆς πολυφιλήτου Πατρίδος των, καὶ στὶς θυσίες τῶν ἰδίων καὶ τῶν καραβιῶν των, εἶχαν τὴν εὔλογη ἀξίωσι νὰ λάβουν πρὸ παντὸς ἄλλου ἠθικὴ ἱκανοποίησι καὶ ἀνταμοιβή. Ἐζήτησαν νὰ στείλουν ἰδικόν τους, ξεχωριστὸν ἀπὸ τὸν τῆς λοιπῆς Ἐπαρχίας Σαλώνων, ἀντιπρόσωπον, νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὸ Γαλαξεῖδι, στὴν Δ΄ Ἐθνικὴ Συνέλευσι. Καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἠθικοῦ καὶ οὐσιαστικοῦ περιεχομένου αἴτημα νὰ ἀποτελέσῃ τὸ Γαλαξεῖδι ἰδίαν ἐπαρχίαν, ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὴν τῶν Σαλώνων.

Ἀπὸ τὸ κατοχωρούμενο ἐδῶ σχετικὸ ὑπόμνημα τῶν Γαλαξειδιωτῶν διαφαίνεται καθαρὰ ὅτι ὑπῆρξαν ἀντιδράσεις καὶ διάθεσις παραγκωνισμοῦ τοῦ Γαλαξειδίου μὲ ἐνδεχόμενο ἀποτέλεσμα νὰ μὴ γίνῃ δεκτὸς Γαλαξειδιώτης ἀντιπρόσωπος στὴν Συνελευσι ἐκείνη.

Οἱ Γαλαξειδιῶτες τοῦ Εἰκοσιένα, ποὺ μόλις εἶχαν ἐπιστρέψει στὴν κατερειπωμένη πολιτεία των, κατελήφθησαν ἀπὸ ὀργὴ καὶ ἀγανάκτησι.

Τὸ ξέσπασμα, ἦταν φυσικὸ καὶ ἀναπότρεπτο. Οἱ σεμνοὶ πολεμισταί, ποὺ ἐπρομάχησαν ἀβοήθητοι, ἀλλ' ἐβοήθησαν ἄλλους καὶ δὲν ἐγκατέλειψαν τὴν πυρπολουμένη πατρίδα των, γιατὶ τοὺς ἐνέπνεε ἡ ἀγάπη πρὸς αὐτή, ὁ πόθος τῆς Ἐλευθερίας, καὶ ἡ πίστι στὸν ἀγῶνα, ἠσθάνθησαν ὡς μαστίγωμα ἀφορήτου ἀδικίας, στὸ δαφνοστεφανωμένο μέτωπο τῆς μαρτυρικῆς πατρίδος των, τὸν διαφαινόμενο ἀποκλεισμὸ τοῦ Γαλαξειδιώτη ἀντιπροσώπου. Καὶ ἦταν τόσο ἔντονη ἡ αἴσθησι αὐτὴ καὶ τόσο «κατάκαρδα ἐπῆραν τὸ ζήτημα» ὥστε αὐτοὶ ποὺ δὲν ἐννοοῦσαν νὰ ἀφήσουν τὶς κατεστραμμένες ἑστίες στὴν ἄνισι πάλη μὲ τὸν ἀδυσώπητο ἐχθρό, ἐτόλμησαν νὰ διατυπώσουν ἐν καιρῷ Εἰρήνης τὴν ἀπειλὴ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς αἱματοβαμμένης πατρίδος των, ἂν δὲν ἐγίνοντο δεκτὰ τὰ ἠθικὰ αἰτήματά των!

★

Ἀλλ' ἂς συμμερισθῇ ὁ ἀναγνώστης τὸν συγκλονισμὸ τῶν Γαλαξειδιωτῶν τοῦ Εἰκοσιένα, ποὺ εἶναι ἀποτυπωμένος στὸ ἀπὸ 2 Ἰουνίου 1829 ὑπόμνημά των, πρὸς τὴν Δημογεροντίαν των.

Θαρρεῖ κανεὶς ὅτι ἡ δριμεῖα γλῶσσα, τὰ ἑδραῖα παράπονά των, οἱ ὀργίλοι —ἀλλὰ δίκαιοι— λόγοι τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ καὶ ἡ ἄπελπις ἀπειλὴ ὁμοιάζουν μὲ κτυπήματα γιαταγανιῶν, μὲ κρότους καρυοφυλλιῶν καὶ μὲ μπαταριὲς κανονιῶν στὸ καιρὸ τοῦ πολέμου!... Ἴσως γιὰ νὰ ὑπενθυμίσουν στοὺς ἁρμοδίους τὴν Γαλαξειδιωτικὴ Ἐποποιΐα!... Ἰδού τὸ ἀνέκδοτο ἱστορικὸ ἔγγραφο ὑπογραφόμενο ἀπὸ ἑκατὸν ἑξῆντα Γαλαξειδιῶτες μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς ἱερεῖς, φυλαγμένο στὰ σιωπηλὰ ἀρχεῖα τοῦ Κράτους (Γεν. Γραμματεία Φ. 221).

«Πρὸς τὴν Δημογεροντία Γαλα-
»ξειδίου.

»Ὅλοι οἱ Γαλαξειδιῶται ἀνα-
»φερόμεθα πρὸς τὴν Δημογερον-
»τίαν ταύτην καὶ ἐνθυμίζομεν ὅ-
»τι ἡμεῖς ἅμα οἱ τορινοὶ Ἕλ-
»ληνες ἔπιασαν τὰ ἅρματα καὶ
»ὑπεράσπισαν τὴ θρησκεῖα καὶ
»Ἐλευθερία των, ἡμεῖς λέγωμεν
»πρῶτοι ὑψώσαμεν ἐπάνω εἰς
»τὴν στερεὰν Ἑλλάδα τὴν ση-
»μαίαν τοῦ Σταυροῦ καὶ κατὰ
»ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ
»ἐτρέξαμεν μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς
»χεῖρας κατὰ τῆς βαρυτάτης
»καὶ πολυχρονίου τυραννίας καὶ
»ἐπαρορμήσαμεν καὶ τοὺς λοι-
»ποὺς στερεολαδίτες νὰ ἐξεγερ-
»θῶσι καὶ νὰ λάβωσι καὶ αὐτοὶ
»τὰ ὅπλα κατὰ τῆς αὐτῆς Τυ-
»ραννίας βοηθήσαντες αὐτοὺς
»μὲ χρήματα καὶ πολεμοφόδια,
»τῶν ὁποίων μάλιστα εἶχαν οἱ
»Στερεολαδίται περισσοτέραν
»χρείαν καὶ ἐνθυμίζομεν ἀκόμη
»ὅτι ἐνῶ κατὰ γῆν ἐχάναμεν
»τὴν περιουσίαν μας, δὲν ἐλυ-
»πήθημεν νὰ θυσιάσωμεν τὰ κα-
»ράβια μας καὶ τὴν ψυχήν μας
»αὐτὴν διὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ
»Ἔθνους μας ὄχι μὲ σκοπὸν ἀν-
»ταμοιβῆς, διότι εἶναι μάρτυς
»τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον δὲν ἀπη-
»λαύσαμεν μέχρι τῆς εἰς τὴν
»Ἑλλάδα ἀφίξεως τῆς Α.Ε. τοῦ
»Σεβαστοῦ Κυβερνήτου, οὐδ' ὀ-
»βολόν. Τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον,
»Κύριοι, εἰξεύρει πόσα χρήμα-
»τα πορίζεται ἀπὸ τὰ ἐναπομεί-
»ναντα πλοῖα μας, ἐλπίζομεν δὲ
»ἂν ὁ θεός, προχορούντος τοῦ
»χρόνου, μᾶς ἀξιώσῃ νὰ ἀπο-
»λαμβάνει καὶ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς
»Χώρας ὑπὲρ τὰς ὀκτὼ ἀρ. 8
»χιλιάδες κουβελίων γεννήματα.

»Εἰσέτι ἡ ἰδία θέσις καὶ φύ-
»σις τοῦ τόπου μας, ἐπειδὴ συ-
»νέτεινε νὰ κατασταθῶμεν καὶ
»ἡμεῖς ναῦται ὄχι ἄσημοι, ὅταν
»μὲ τὴν Θείαν ἀντίληψιν καὶ τῆς
»τοῦ Σ. Κυβερνήτου ἀναλάβωμεν
»τὴν προτέραν μας θαλασσίαν
»δύναμιν, κοντὰ ὁποῦ θέλομεν
»συνεισφέρει πολὺ περισσότερον
»εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, νὰ
»προσφέρωμεν ἀκόμη καὶ πε-
»ρισσοτέραν δούλευσιν εἰς τὸ
»Ἔθνος μας.

»Ὅθεν σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ
»συνεργείσεται ὅπως πρέπει διὰ
»νὰ ἐκλέξωμεν καὶ ἡμεῖς πληρε-
»ξουσιόν μας, κατ' ἰδίαν, ὁ ὁ-
»ποῖος παρευρεθῇ εἰς τὴν Τε-
»τάρτην Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων
»Συνέλευσιν, νὰ παρουσιάσῃ τὰ
»δίκαια τοῦ Γαλαξειδίου χωρι-
»τὰ ἀπὸ τὰ τῆς Ἐπαρχίας Σα-
»λώνων, διότι καὶ ἡ ἰδία φύσις
»τὸ ἐχώρισε τρόπον τινα ἀπὸ
»τὴν Ἐπαρχίαν αὐτὴν καὶ τὸ
»ἐκατέστησε νὰ ἔχῃ δίκαια ἐ-
»ξαίρετα καὶ ἀσυγκρίτως μεγα-
»λύτερα ἀπὸ τὴν εἰρημένην ἐ-
»παρχίαν.

»Εἴμεθα δὲ εὐέλπιδες ὅτι ἡ
»συγκροτηθησομένη Ἐθνικὴ Συ-
»νέλευση διὰ τὸ ἐξαίρετον προ-
»τέρημα τοῦ Γαλαξειδίου, διὰ
»τὸν πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν ζῆ-
»λον του καὶ τὰς κατὰ γῆν καὶ
»θάλασσαν ὑπὲρ ἐλευθερίας θυ-
»σίας του, θέλει τὸν παραδεχθῇ
»ὡς πληρεξούσιον χωριστῆς Ἐ-
»παρχίας. Ἂν ὅμως δυστυχῆ-
»σωμεν καὶ τὸ Ἔθνος μετὰ τῆς
»Σ. Κυβερνήσεως, δὲν μᾶς χα-
»ρίση δικαίωμα Ἐπαρχίας, εἴ-
»μεθα ἀποφασισμένοι νὰ ξεθά-
»ψωμεν τὰ κόκκαλα τῶν πατέ-
»ρων μας καὶ ἀφήνοντες τὴν
»Πατρίδα μας ταύτην, διὰ τὴν
»ὁποίαν τόσα καὶ τόσα αἵματα
»ἐχύσαμεν, νὰ ἀποικισθῶμεν ὅ-
»που ἡ τύχη μᾶς φέρει.

» Τὴν 2 Ἰουνίου 1829
» ἐν Γαλαξειδίῳ
» οἱ πολῖται

»Ἀθανάσιος, ἱερεύς, Νικόλαος,
»ἱερεύς, Νικόλαος ἱερεύς, Ἀν-
»δρέας ἱερεύς, Μήτρος Κατζού-
»λης, Γεώργης Κωστέλος, Ἠλί-
»ας Καμμένος, Βασίλης Ἀνα-
»στασίου, Γεώργης Ἀλίκουρης,
»Χαράλαμπος Ἀρβανίτης, Γε-
»ώργιος Ἀρβανίτης, Νικόλαος
»Γαλάνης, Ἠλίας Ἀρβανίτης,
»Θανάσης Μελισσάρης, Ἠλίας
»Καραγιάννης, Ἠλίας Μιχό-
»πουλος, Παναγιώτης Γαλάνης,
»Στάθης Κανέλλου Κονόμος, Ἠ-
»λίας Μιχαλόπουλος, Νικόλαος
»Ζαφειρόπουλος, Ἀνδρέας Ἀ-
»ναστασόπουλος, Βασίλης Σκου
»τεράκος, Φίλ. Παπαδόγιαννος,
»Ἀθανάσιος Μωραΐτης, Κων-
»σταντῆς Τάντρας, Μήτρος Ἰ-
»ωάννου Μητρόπουλος, Ἀνδρέ-
»ας Μητρόπουλος, Νικολάκης
»Κατζούλης, Νικολάκης Ἀρβα-
»νίτης, Νικολάκης Κύρκος, Ἀ-
»ναγνώστης Παντελέως, Σπυρί-
»δων Μελισσάρης, Θεόδωρος
»Καραγιάννης, Γεώργιος Χατζη-
»γιώργης, Σπῦρος Κ. Κονόμος,
»Νικολάκης Μιχαλόπουλος, Νι-
»κολάκης Καν. Κονόμος, Ἀλέ-
»ξανδρος Ρόμπας, Σπῦρος Κά-
»λεσης, Νῖκος Δημητρίου, Ἀ-
»ναγνώστης Ραύτης, Παναγιώ-
»της Νίκας, Παναγιώτης Μή-
»τρου, Γεώργιος Κολοβαλῆς,
»Πολυχρόνης Κολοβαλῆς, Δημή-
»τριος Κονόμος, Γιαννάκης
»Μπαμπανάτζος, Γιάννης Μπό-
»κολος, Σπῦρος Μαρλᾶς, Ἀνα-
»γνώστης Τζαπλαρῆς, Στάθης
»Λουκέρης, Ἰωάννης Ροδάκης,
»Νικόλαος Μοῦτος, Δρόσος
»Σκουτεράκος, Δημήτρις Γρανι-
»σιώτης, Παναγιώτης Φαργα-
»νῆς, ἀναστάσης Κατζούλης,
»Ἠλίας Μιχαλόπουλος, Γιαννά-
»κης Μιχαλόπουλος, Γεωργάκης
»Μπαμπανάτζος, Νικολὸς Μοῦ-
»τος, Στάθης Σαράντης, Δημή-
»τρης Κεφαλᾶς, Κωνσταντίς
»Μπούτρης, Κωνσταντὴς Ζήσι-
»μος, Νικολὸς Κοτζάνος, Μή-
»τρος Κοτζάνος, Δρόσος Κατί-
»κας, Μήτρος Κατίκας, Λέκος
»Μπούντρης, Δῆμος Τζαπλαρῆς,
»γιωργάκης Μοῦτος, παναγιώ-
»της Ζήσιμος, Εὐθύμιος Ζαγο-
»ρᾶς, Νικολὸς Κατίκας, Ἠλίας
»Κατίκας, Πέτρος Καβάσιλας,
»Μήτρος Κορδοπάτης, Γεώργιος
»Ἀναστασίου, Σπῦρος Ἀναστα-
»σίου, Θανάσης Μαρλᾶς, Εὐθύ-
»μιος Μπουρνᾶς, διμιτράκης
»Καραδίμος' Ἠλίας Αθ. μοραΐ-
»της, κονσταντὶ Χατζίς, Πανα-
»γιώτης παπανικολάου, πανα-
»γιώτης ρόμπας, Νικόλαος βαρ-
»λάμης, Δημήτριος μόρης, Σπῦ-
»ρος Ἀθ. μοραΐτης, Γεωργάκης
»Χατζίς, Νικολάκης μπαρτζό-
»τας, ἀναγνώστης ρήγας, θανά-
»σης τρίγκαλας, Σπύρος Στίγ-
»κας, Νικολος τρίγκαλας, Κων-
»σταντὶς Γρίβας, πέτρος κοτο-
»ρός, θεόδωρος κατίκας, Κων-
»σταντὴς κατίκας, Δρόσος
»γγιαγγής, Γιαννάκης κατζί-
»κας, Ἠλίας Φέγγος, γιαννά-
»κης σγατζάκης, κωνσταντὴς
»μαργιόλος, πέτρος ζαμπέτας,
»μιχάλης παπαπέτρος, Γιαννά-
»κης Περδικούλης, Γεωργάκης
»λιπαρδῆς, Δῆμος καμένος, Ἠ-
»λίας καμένος, παναγιώτης Πα-
»ναγόπουλος, Ἀναγνώστης πα-
»παπέτρος, Τζένος Γερογιάννης,
»Ἀναγνώστης Πράκας, Γιάννης
»πραπόπουλος, Γιαννάκης Μυρ-
»μήγγης, Αὐγέρης Ζαχαρόπου-
»λος, Γεωργάκης σιδεράκος,
»Κωνσταντῆς Σταμάτης, Γεωρ-
»γάκης καλοσσάκος, ἀναγνώ-
»στης Παπαδόγιαννος, Μήτρος
»Παπαδόγιαννος, Στάθης Χαλέ-
»τζος, Νικολὸς Γκαβέρας, Γιαν-
»νάκης Τζίπουρας, Γεώργος Ἀ-
»ναστασόπουλος, Γιάννης Δρο-
»σόπουλος, Γιαννοῦτζος Δεδού-
»σης, ἀναγνώστης Δεδούσης,
»Ἀνδρέας Λουκέρης, Παναγιώ-
»της Μακρυγιάννης, Δημήτρης
»Κουφοδροσόπουλος, Στάθης
»Χαρδαβέλας, Γιαννοῦτζος Χα-
»ραλάμπης, Μιχάλης Κοτζᾶνος,
»Ἠλίας Παπακωνσταντόπου-
»λος, Δημήτρης Κορδοπάτης,
»Δημήτριος Κατζούλης, Γεωρ-
»γάκης Κατζούλης. Γιαννάκης
»γκαβέρας, Γεώργιος τοῦ λεκοῦ
»σταύρου, Γεώργιος αὐγῖκος,
»Χαραλάμπης Καρακώστας, Ἀ-
»γνώστης Καμένος, Δημήτρης
»Κουτζουλέρης, Γιαννάκης ἀνα-
»στασόπουλος, Δρόσος Βλάμης,
»Νικολος Μπακογιώρης, Νικο-
»λος Λιώρης, Δημήτρης Μώρης,
»Νικολὸς Χρυσικός, σπυρίδων
»καμένος, Κωνσταντῆς καμένος
καὶ οἱ λοιποί.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ
Ἐπικυροῦται ἐν Γαλαξειδίῳ τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1829 οἱ Δημογέροντες Βασίλειος Δούκας Κωνσταντῆς στέφος».

★

Καὶ τὸ μὲν πρῶτο αἴτημα ἐπέτυχαν. Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ ναύαρχος Κωνσταντῆς Δεδούσης ἔγινε δεκτὸς καὶ ἔλαβε μέρος στὴ Δ΄ Ἐθνικὴ Συνέλευσι ποὺ συνῆλθε στὸ Ἄργος, «ὡς πληρεξούσιος τῆς Ἐπαρχίας Γαλαξειδίου» καθὼς ἀναφέρει τὸ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1929 ὑπ' ἀριθμὸν 61 ἔγγραφον τῆς «ἐπὶ τῶν ἀντιπροσωπικῶν ἐγγράφων ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς» τῆς Συνελεύσεως, ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν οἱ ἐπιφανεῖς Πελοποννήσιοι καὶ Στερεολλαδίτες Γεώργιος Σισίνης, ἀναστάσιος Χαραλάμπης, Ρήγας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4η σελίδα

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Μὲ κάθε λαμπρότητα καὶ ἐθνικὴ ἔξαρση γιορτάστηκε στὴ πατρίδα ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Τὸ πρωὶ ἐψάλη δοξολογία στὸ Μητροπολιτικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, παρουσία ὅλων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου.

Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Δ)ντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου κ. Ἀναστάσιος Κουλός.

Στὴ συνέχεια ἔγινε κατάθεση στεφάνων στὸ Μνημεῖο τῶν Ἡρώων πρὸς τιμὴ τῶν πεσόντων καὶ ἐψάλη τρισάγιο εἰς μνήμην αἰώνιον.

Ἀκολούθησε παρέλαση τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου, τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ὡς καὶ τῶν μικρούληδων τοῦ Νηπιαγωγείου.

Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας ἔγινε ἡ καθιερωμένη λαμπαδηφορία.

Κατωτέρω δημοσιεύομε τὸν λόγο τοῦ κ. Α. Κουλοῦ:

«Στὴ ζωὴ τῶν λαῶν ὑπάρχουν κάποιοι σταθμοὶ κρίσιμοι, ποὺ προσδιορίζουν ἀποφασιστικὰ τὴν παραπέρα τους ἱστορικὴ πορεία καὶ διαγράφουν τὸ ἦθος τους καὶ τὴν ἴδια τους τὴ μοῖρα. Καὶ γυρίζουν καὶ σταματοῦν τὴν ἱστορική τους μνήμη στοὺς σταθμοὺς αὐτοὺς λαοὶ καὶ ἄτομα, τοὺς μελετοῦν ὁλόπλευρα, γιὰ ν' ἀντλήσουν, σὰν ἀπὸ ἀστείρευτη βρυσομάνα, νέες δυνάμεις, καινούργιους ἐνθουσιασμούς, γιὰ νὰ πραγματώσουν νέες ἀναβάσεις στὸν ἀπέραντο χῶρο τῆς Ἱστορίας. Ἡ ἐπιστροφὴ αὐτὴ πρὸς τὰ περασμένα εἶναι ἕνα ἀμείλικτο αἴτημα τοῦ πνεύματος, κατηγορικὴ προσταγὴ τῆς ἱστορίας, καὶ ταυτόχρονα, χρέος ἠθικὸ καὶ Νόμος. Ὅσο δυνατότερη εἶναι ἡ ἱστορικὴ μνήμη ἑνὸς λαοῦ, τόσο πιὸ συνειδητὰ καὶ πιὸ ὑπεύθυνα καταξιώνει τὴν παρουσία του στὴ ζωὴ καὶ πλάθει γονιμες ὀξίες στὴ σφαῖρα τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ. Ὅταν ἕνας λαὸς χάσει τὴν ἱστορική του μνήμη καὶ διαρρήξει τοὺς δεσμούς του μὲ τὴν ἐθνική του παράδοση, εἶναι καταδικασμένος ἀνέκκλητα νὰ ἐξαφανισθῆ.

Ἔπος θαῦμα χαρακτηρίστηκε ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940. Καὶ ὑπῆρξε τὸ θαῦμα τοῦτο ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως ἑνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος γιὰ νὰ προασπίσῃ τὴν ἐλευθερία του καὶ τὰ ἰδανικά του δὲν ἐδίστασε νὰ γίνῃ ὁλοκαύτωμα.

Ποιὸ ὅμως ὑπῆρξε τὸ κέντρο καὶ ἡ ἐκφραση τοῦ μεγάλου αὐτοῦ γεγονότος; Μιὰ λέξη, ἡ λέξη ΟΧΙ. Ἦταν ἡ ἀπάντηση στὴν ἐπαίσχυντη τελεσιγραφικὴ διακοίνωση τοῦ Ἰταλοῦ πρέσβυ Γκράτσι. Ἦταν ἡ μυριόστομη κραυγὴ ἑνὸς Ἔθνους, ποὺ ἤθελε νὰ εἶναι πάντοτε πιστὸ στὴν ἔνδοξη κληρονομιά του. Ἦταν ἡ ἐπανάληψη τῆς Ἱστορίας τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ἀπὸ μιὰ γενεά, ἡ ὁποία πιστὴ στὸ χρέος ποὺ τῆς ὑπαγόρευαν μὲ τὴ μυστικὴ φωνή τους ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς βασανισμένης αὐτῆς γῆς οἱ μυριάδες τῶν πεσόντων προγόνων, ρίχτηκε ὑπερήφανη καὶ ἀποφασιστικὴ στὴ φοβερὴ δίνη τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Τὸ ὄχι ἐκεῖνο ποὺ πρόταξε ἡ Ἑλλάδα στὸν ἀδίστακτο καὶ βάρβαρο ἐπιδρομέα δὲ βγῆκε ἀπὸ ἄβουλο καὶ ἀδύνατα στήθη. Ξεπήδησε ἀπὸ καρδιὲς ποὺ γιγάντωνε θερμὴ καὶ ρωμαλέα πίστη. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἀντήχησε ἀπὸ τὸ ἕνα ὡς τὸ ἄλλο ἄκρο τῆς Πατρίδας μας. Ἔγινε σύνθημα καὶ παιάνας τοῦ πανελληνίου, ἐσάρωσε κάθε δισταγμό, χαλύβδωσε μικροὺς καὶ μεγάλους καὶ ἐνέπνευσε τὶς ἡρωϊκώτερες πράξεις. Ποτὲ ὁ ἄνεμος τοῦ ἐνθουσιασμοῦ δὲν ἄνοιξε, ὅπως τώρα ὅλες εἰς θύρες, δὲν μπῆκε σ' ὅλα τὰ σπίτια, δὲν πλούτισε μὲ ἐθνικὸ ὀξυγόνο κάθε στέγη, κάθε γωνιά, κάθε πνεύμονα. Σὲ μιὰ στιγμή, ὅταν ἤχησαν οἱ πρῶτες σειρῆνες, ὅταν διαδόθηκε τὸ ἄγγελμα τοῦ πολέμου, ὅταν τοιχοκολλήθηκε τὸ διάταγμα τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ ἔφθασαν στ' αὐτιὰ τοῦ λαοῦ οἱ λεπτομέρειες τοῦ ἄνανδρου ἰταλικοῦ τηλεσιγράφου, ὁλόκληρη ἡ Ἑλλάδα ἄλλαξε ὄψη.

Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ «ἐμέθυσε» ὅπως πρόσταξε ὁ ποιητὴς «ἀπ' τὰθάνατο κρασὶ τοῦ εἰκοσιένα» καὶ ρίχτηκε ἀσυγκράτητη στὰ καταράχια τῆς βορείου Ἠπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ ἔστησε καὶ πάλι, ὅπως ἄλλοτε, τρόπαια θριάμβου, ἐλευθερίας καὶ ἀνδρείας. Ἡ ὑπέροχη ἀντίστασή της ἔσχισε σὰν ἐκτυφλωτικὴ ἀστραπὴ τὸ πυκνὸ σκοτάδι τῆς ἀπογνώσεως, στὸ ὁποῖο εἶχε βυθιστῆ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ ἀνθρωπότητα.

Κατάπληκτος ὁ κόσμος ἔβλεπε τὸν πτωχὸ σὲ ὁπλισμὸ Ἕλληνα στρατιώτη νὰ κυνηγάη ἀδιάκοπα στὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Ἀλβανίας τὸ σιδηρόφραχτο στρατὸ μιᾶς αὐτοκρατορίας 40 ἑκατομμυρίων. Μέσα στὴ δίνη τῆς Εὐρώπης τὸ παράδειγμα τοῦ Ἕλληνα πολεμιστῆ ἦταν μιὰ ἀκτίνα ἐλπίδας, ἕνα ρύδισμα αἰσιοδοξίας γιὰ τὴ νίκη τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀρετῆς, ποὺ τόσο σκληρὰ εἶχε καταπατήσει ὁ ὑπερφίαλος ἐγωισμὸς τῶν φασιστῶν τοῦ ἄξονα.

«Ὀκτὼ ἑκατομμύρια λόγχες θὰ σκεπάσουν τὸν ἥλιο», ἐκόμπαζε ὁ Μουσολίνι. «Πῶς τολμᾶτε σεῖς μιὰ χούφτα ἀνθρώπων νὰ μὲ ἀντιμετωπίσετε;» Ἀλλὰ ἡ ἀπάντηση ὑπῆρχε: τὴν εἶχε δώσει ἡ Ἱστορία διὰ τοῦ στόματος τοῦ Μακρυγιάννη. «Κι ἂν εἴμαστε ὀλίγοι, παρηγοριόμαστε μ' ἕνα τρόπον: ὅτι ἡ τύχη μας ἔχει τοὺς Ἕλληνες πάντοτε ὀλίγους. Ὅτι ἀρχὴ καὶ τέλος, παλαιόθεν καὶ ὡς τώρα, ὅλα τὰ θεριὰ πολεμοῦν νὰ μᾶς φᾶνε καὶ δὲν μποροῦνε. Τρῶνε ἀπὸ μᾶς καὶ μένει καὶ μαγιά. Καὶ οἱ ὀλίγοι ἀποφασίζουν νὰ πεθάνουν. Κι' ὅταν κάνουν αὐτήνη τὴν ἀπόφασιν, λίγες φορὲς χάνουν καὶ πολλὲς κερδαίνουν».

Σκίρτησε καὶ τότε ἡ Ἑλληνικὴ καρδιά, αἰσθανόμενη τὴν Ἑλληνικὴ σημαία νὰ σκεπάζη τὴν Καρυτσά, νὰ κυματίζη στὸ Ἀργυρόκαστρο καὶ στὴ Χειμάρα καὶ νὰ φτερουγίζη πρὸς τὸν Αὐλῶνα. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπὸ ἀμυνόμενος δὲν ἄργησε νὰ γίνῃ τιμωρός. Οἱ ἔνοπλες δυνάμεις μας ἀπείλησαν νὰ ρίξουν στὴ θάλασσα τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα. Τοῦτο καθὼς ἦταν φυσικὸ προεκάλεσε τὴν ἐπέμβαση τοῦ Χίτλερ. Ὅ,τι δὲν πέτυχαν τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα ἦταν μοιραῖο νὰ τὸ ἐπιτύχουν τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1941 οἱ τεθωρακισμένες μεραρχίες τοῦ Χίτλερ ποὺ ἡ σύνθεσή τους καὶ ὁ ὁπλισμός τους ἦταν ἀνθρώπινα ἀδύνατο νὰ ἀντιμετωπισθοῦν μὲ τὰ ἐλάχιστα μέσα ποὺ διέθεταν οἱ Ἑλληνικὲς δυνάμεις τῆς Μακεδονίας. Ἡ πατρίδα ἀντιμετώπιζε πλέον δύο ἰσχυρότατες δυνάμεις ἐπιτιθέμενες ἀπὸ διαφορετικὰ σημεῖα. Ὅμως ἡ μικτὴ στρατιὰ τοῦ Φὸν Ρίχνεμπερκ ἀντιμετώπισε τέτοια λυσσαλέα καὶ ὑπεράνθρωπη ἀντίσταση ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ὑπερασπιστὲς τῶν θρυλικῶν ὀχυρῶν τῆς γραμμῆς Μεταξᾶ, ὥστε ὁ ἴδιος νὰ γράψῃ ἀργότερα, ὅτι ἡ μάχη τῆς Μακεδονίας ὑπῆρξε ἡ μεγαλύτερη τιτανομαχία τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου.

Σῶμα πρὸς σῶμα πολεμήσαμε τοὺς σκληροτράχηλους Ἕλληνες στοὺς διαδρόμους τῶν φρουρίων τῆς γραμμῆς Μεταξᾶ...

Ἐνῶ λοιπὸν τὸ κύριο τμῆμα τοῦ στρατοῦ μας καταδίωκε τοὺς Ἰταλούς, ἕνα μικρὸ τμῆμα ἀντιμετώπιζε τὸν ἰσχυρότερο στρατὸ τῆς γῆς. Τὴν τρομερὴ Βέρμαχτ. Οἱ γενναῖοι ὑπερασπιστές μας, οἱ λέοντες τῆς γῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου κατώρθωσαν κάτι τὸ μοναδικό, τὸ ἀνεπανάληπτο, νὰ καθηλώσουν ὁλόκληρη μικτὴ στρατιὰ τῆς Βέρμαχτ. Βέβαια, ἡ καθήλωση αὐτὴ δὲν μπόρεσε νὰ κρατήση περισσότερο ἀπὸ 10 ἡμέρες γιατὶ ἐξαντλήθηκαν τὰ ἐφόδια τῶν πολεμιστῶν μας καὶ ἔμειναν σχεδὸν ἄοπλοι μπροστὰ στὰ καταιγιστικὰ πυρὰ τοῦ ἐχθροῦ, γιὰ νὰ ἐπιβεβαιωθῆ τὸ τραγικό, ὅτι καὶ οἱ ἥρωες πέφτουν κάποτε στὰ πεδία τῶν μαχῶν. Ἔτσι ἀναγκασθήκαμε νὰ συνθηκολογήσωμε μὲ τοὺς Γερμανοὺς καὶ μόνο γιατὶ τοὺς Ἰταλοὺς τοὺς εἴχαμε νικήσει. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ἀπ' αὐτὸ ἡ Ἑλλάδα συνέχισε τὸν ἀγώνα, μὲ ὅλα τὰ μέσα, σὲ μιὰ πραγματικὴ πανστρατιὰ καὶ παντοῦ, ὅπου δινόταν ἡ μάχη τῆς ἐλευθερίας. Στοὺς ὠκεανούς, στοὺς αἰθέρες, στὰ βουνά, στοὺς κάμπους, στὶς πόλεις τῆς βασανισμενης αὐτῆς χώρας.

Τέτοια ὑπῆρξε ἡ μοίρα τῆς Ἑλλάδος, γιατὶ «νεροσυρμὲς λαῶν καὶ ἐθνῶν καταποτῆρες κυλᾶνε πάντα πάνω της καὶ τηνε πλημμυρίζουν, πολιτισμένοι, βάρβαροι, παλιὲς κανούργιες φάρες καὶ τιποτένοι καὶ ἀκουστὰ γοργὰ - ἀργὰ διαβαίνουν». τραγουδάει ὁ Κωστῆς Παλαμ

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΝΟΜΟΚΤΗΝΙΑΤΡΕΙΟΝ

Ἐν Ἀμφίσσῃ τῇ 23)10)1976

Πρός: Τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἐφημερίδος «Τὸ Γαλαξεῖδι», ὁδὸς Καραΐσκου 111

Π ε ι ρ α ι ε ὺ ς

Εἰς ἀπάντησιν σχολίου δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 325)76 φύλλον τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος, σχετικῶς μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ σφαγείου Γαλαξειδίου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τ' ἀκόλουθα:

1) Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον δίμηνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ σφαγείου τούτου, ἐδημιουργεῖτο συχνάκις ἀδυναμία τηρήσεως τῆς ἐπιβαλλομένης καθαριότητος εἰς τὸν χῶρον τοῦ σφαγείου, μεθ' ἑκάστην σφαγήν, ὑπὸ τοῦ ὁριοθέντος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἁρμοδίου ὑπαλλήλου.

Τοῦτο συνέβη λόγῳ συχνῶν διακοπῶν τῆς ὑδροδοτήσεως τοῦ σφαγείου, ὀφειλομένης εἰς πτῶσιν τῆς στάθμης τοῦ ὕδατος τῆς δεξαμενῆς τοῦ ὑδραγωγείου κάτωθεν τοῦ σημείου ὑδροληψίας τοῦ ἀγωγοῦ ὑδρεύσεως τοῦ σφαγείου.

Ἡ ἀνωμαλία αὕτη ἀπεκατεστάθη καὶ ἔκτοτε τηροῦνται αὐστηρῶς οἱ ἐπιβαλλόμενοι ὅροι καθαριότητος τοῦ σφαγείου.

2) Τὸ οἰκόπεδον τὸ ὁποῖον ἐπελέγη ὑπὸ τριμελοῦς εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σφαγείου, τυγχάνει κατάλληλον τόσον ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀποστάσεως ἐκ κατωκημένων χώρων.

3) Δὲν ὑφίσταται πρόβλημα ἀποχετεύσεως τῶν λυμάτων τοῦ σφαγείου καὶ δημιουργία ἑστίας μολύνσεως, καθ' ὅτι παραπλεύρως τοῦ κτιρίου κατεσκευάσθη εἰδικὸς ἀπορροφητικὸς βόθρος, βάσει εἰδικῆς μελέτης, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συλλέγονται τὰ λύματα καὶ ἐξασφαλίζεται ἡ καταστροφὴ τῶν ἀκαταλλήλων πρὸς βρῶσιν ζωϊκῶν προϊόντων, πλὴν τῆς κόπρου καὶ λοιπῶν στερεῶν ὑπολειμμάτων σφαγῆς (κεράτων, ὀνύχων, ποδῶν κλπ.) τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀπομακρύνονται ἐκ τοῦ χώρου τοῦ σφαγείου μεθ' ἑκάστην σφαγήν, μερίμνῃ καὶ δαπάναις τῆς Κοινότητος, καὶ νὰ ἀπορρίπτονται μετὰ τῶν λοιπῶν συλλεγομένων ἀπορριμμάτων εἰς τὸν σκουπιδότοπον. Πρὸς τοῦτο ἐγένοντο ἀλλεπάλληλοι συστάσεις εἰς τὴν Κοινότητα.

Ὁ Προϊστ. τοῦ Νομοκτηνιατρείου
ΣΤΡΟΤΑΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Κτηνίατρος

★

Ἐν Ἀμφίσσῃ τῇ 15)11)76

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΩΚΙΔΟΣ
Δ)νσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν
Ἀριθ. Πρωτ. Τ.Υ. 7601

Πρός: Τὸν κ. Δ)ντὴν τῆς Ἐφημερίδος Τὸ «Γαλαξεῖδι» ὁδὸς Καραΐσκου 111

Π ε ι ρ α ι ε ὺ ς

Εἰς ἀπάντησιν σχολίου δημοσιευθέντος εἰς τὸ 325)76 φύλλον τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Γαλαξεῖδι» ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι:

Ἡ ὑπηρεσία ἡμῶν ἐχορήγη οἰκοδομικὰς ἀδείας εἰς Γαλαξεῖδι ἕως τῆς 28.5.76 ὁπότε καὶ ἡ τελευταία ἀναστολὴ χορηγήσεως οἰκοδομικῶν ἀδειῶν, ὅσαι τοῦ ἰσχύοντος τότε τρόπου ἐκδόσεως οἰκοδομικῶν ἀδειῶν δηλαδὴ ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ, καὶ ἄνευ αὐτοψίας ἐκ μέρους τῆς ἡμετέρας ὑπηρεσίας.

Ὁσάκις ἡ Κοινότης ἢ ὁ Σταθμὸς Χωρ)κῆς Γαλαξειδίου κατήγγειλαν περιπτώσεις παραβιάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ χώρου ὡς καὶ λοιπὰς οἰκοδομικὰς παραβάσεις, ἡ ὑπηρεσία ἡμῶν ἐπελαμβάνετο τῶν ἀνακυπτόντων θεμάτων.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸν αὐτεπάγγελτον ἔλεγχον ἁπάντων τῶν οἰκοδομῶν τοῦ Γαλαξειδίου τοῦτο καθίσταται πρὸς τὸ πορὸν ἀδύνατον νὰ συντελεσθῇ λόγῳ ὑπερβολικοῦ φόρτου ἐργασίας ἀφ' ἑνὸς καὶ λόγῳ ἐλλείψεως τοῦ ἀναγκαίου τεχνικοῦ προσωπικοῦ ἀφ' ἑτέρου, πλὴν ὅμως ὁσάκις αἱ ἁρμόδιαι τοπικαὶ ἀρχαὶ καταγγέλλουν περιπτώσεις καταλήψεως καὶ παραβάσεων ἐκδοθέντων οἰκοδ. ἀδειῶν καὶ ὁσάκις ὑποπίπτει τοιοῦτόν τι εἰς τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν, θέλομεν ὅπως καὶ κατά τὸ παρελθὸν προβῇ εἰς τὴν λῆψιν τῶν νομίμων μέτρων.

Ὁ Δ)ντὴς Τ.Υ.Ν. Φωκίδος
Ι. Γ. ΦΡΑΔΕΛΛΟΣ
Νομ)κὸς ἐπὶ 4ῳ Β.

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟ '21

Σεμνῶν πολεμιστῶν ἠθικὰ αἰτήματα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν 3η σελίδα

Παλαμήδης, Γεώργ. Μαυρομμάτης, ἀναγνώστης Κοντάκης, Μ. Βερνάρδος, Δ. Καμπάνης, Γεώργιος Αἰνιάν, Ἰωάννης Χατζηπέτρου (Γ Α Κ Γεν. Γραμματεία Φ. 221).

Ἀπὸ τὸ Ἄργος ὁ Γαλαξειδιώτης ἀντιπρόσωπος ἀπηύθυνε στὸν Κυβερνήτη καὶ τὸ μνημειῶδες ἔγγραφο γιὰ τὶς πρὸς τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίες, τὶς θυσίες καὶ τὶς καταστροφὲς τοῦ Γαλαξειδίου καὶ τῶν καραβιῶν, ποὺ ἐδημοσιεύθη στὸ περασμένο φύλλο τῆς Ἐφημερίδος μας.

Ἀλλὰ τὸ δεύτερο καὶ οὐσιαστικώτερο αἴτημα νὰ τοὺς «χαρίσῃ δικαίωμα Ἐπαρχίας» δὲν ἔγινε δεκτὸ ἀπὸ τὴ Συνέλευσι, ποὺ ἴσως νὰ μὴ ἐξήτασε παρόμοια αἰτήματα.

Ὁ Κυβερνήτης ὅμως ἔδωσε συνέχεια καὶ ἀπέστειλε στὸ Γολαξεῖδι τὸν Ἔκτακτο Ἐπίτροπο τῆς Ἐπαρχίας Σαλώνων, Κ. Μεταξᾶ, νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τόπου τὰ παράπονα τῶν Γαλαξειδιωτῶν καὶ τὴν κατάστασι ἐν γένει τῆς πόλεως καὶ τῶν κατοίκων καὶ νὰ τοῦ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν μὲ τὴ γνώμη του. Ἐπειδὴ οἱ διοικητικὲς καὶ ἄλλες ἀνάγκες τοῦ νεοπαγοῦς Κράτους δὲν ἐπέτρεπαν τὴν δημιουργίαν πολλῶν Ἐπαρχιῶν μὲ μεμονωμένες πόλεις, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ δοθῇ μία, ἔστω καὶ μερικῶς, ἠθικὴ ἱκανοποίησι στοὺς Γαλαξειδιῶτες, ὁ Ἐπίτροπος προέτεινε νὰ ἀναγνωρισθῇ τὸ Γαλαξεῖδι «ὡς δευτέρα πόλις τῆς Ἐπαρχίας» (ὑπ' ἀριθμ. 1240)19-1-1830 ἔκθεση τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου Κ. Μεταξᾶ Γ Α Κ - Γεν. Γραμ. Φ. 230). Ἡ πλήρης, ἠθικὴ καὶ οὐσιαστική, ἱκανοποίησι τῶν Γαλαξειδιωτῶν ἐπῆλθε μετὰ τέσσερα χρόνια, ὅταν ἔγινε Δῆμος μὲ τὸν «περὶ Δήμων» νόμον τοῦ 1834.

★

Οἱ Γαλαξειδιῶτες, ποὺ ἐν δικαιοτάτῳ «βρασμῷ ψυχῆς» εἶχαν ἐκτοξεύσει τὴν ἀπειλὴ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ τόπου των, δὲν ἐτόλμησαν, φυσικά, νὰ τὴν πραγματοποιήσουν γιατὶ ἀντίκρυζαν τὰ νωπὰ αἵματα, τὴν στάκτη καὶ τὰ ἐρείπια τῆς γῆς τῶν πατέρων των ὅπου μὲ μυθικὴ καρτερία, ἀνδρεία καὶ αὐτοθυσία, παρέμεναν καὶ δὲν ἔστεργαν νὰ τὴν ἐγκαταλείψουν στὶς ἐφιαλτικὲς ἡμέρες τοῦ ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνος!.. Καὶ γιατὶ αὐτοὶ ποὺ ὑπέγραψαν τὴν φλογερὴ διαμαρτυρία, ἦσαν οἱ ἐπώνυμοι πολεμισταί, οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ της στὸν μακροετῆ Ἀγῶνα τοῦ Εἰκοσιένα. Ἦσαν οἱ ξεριζωμένοι ἀπὸ τὶς ἑστίες των μετὰ τὰ ἀλλεπάλληλα ὁλοκαυτώματά των! Καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὴν αὐτὴ στιγμὴ ποὺ διετύπωναν τὴν ἀπειλὴ τῆς ἐγκαταλείψεως, ἦσαν οἱ ἀναδημιουργοὶ τῆς νεκρωμένης πολιτείας των μετὰ τὴν ἀνάστασι τῆς Ἐλευθερίας!

Ἡ μνήμη των σήμερα, μὲ τὴν δημοσίευσι τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, ἂς πυρακτώσῃ τὸ φρόνημα τῶν συγχρόνων Γαλαξειδιωτῶν, ποὺ φέρουν τὸ βάρος τῆς ἀφθίτου δόξης τῶν γιγαντομάχων ἐκείνων, —ἀλλὰ καὶ κάθε Ἕλληνος—, ἂς φλογίσῃ τὶς καρδιὲς καὶ τὸ πνεῦμα των καὶ ἂς κραταιώσῃ τὸ πατριωτικὸ συναίσθημα, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν ἀγκαῖον ἠθικὸ παράγοντα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση καὶ τῆς νέας ἀπειλῆς ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἁρπακτικὸ βάρβαρο — τὸν ἐχθρὸ τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων!..

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
"ΥΔΡΑΥΛΟΣ"
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ - Δ)ΝΤΗΣ: ΟΝ. ΣΩΧΟΣ
Ἀριστοτέλους 10 καὶ Καποδιστρίου — ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛ. 5236-783 — ΑΘΗΝΑΙ
Λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ῦ ν τ ὰ τ μ ή μ α τ α:
ΜΟΝΩΔΙΑΣ (Κλασσικὸ καὶ Ἐλαφρὸ Τραγούδι)
ΕΓΧΟΡΔΩΝ
ΠΝΕΥΣΤΩΝ
ΚΡΟΥΣΤΩΝ
ΘΕΩΡΙΑΣ, ΑΡΜΟΝΙΑΣ, ΑΝΤΙΣΤΙΞΕΩΣ καὶ ΦΥΓΗΣ ΠΛΗΚΤΩΝ (Πιάνο, Ἁρμόνιο, Κιθάρα κ.λ.π.)
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
● Χορηγοῦμε Πτυχία καὶ Διπλώματα ἐπὶ ὅλων τῶν μαθημάτων.
Σημείωσις: Οἱ σπουδασταί μας δικαιοῦνται ἀναβολῆς στρατεύσεως λόγῳ σπουδῶν, συμφώνως τῷ Νόμῳ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΑΣ

Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ ἀσφαλῶς δὲν γνωρίζουν ὅτι τὸ Μουσεῖο μας γιὰ νὰ φτάσῃ στὴ σημερινή του μορφὴ καὶ συγκρότησι, πέρασε ἀπὸ πολλὰ στάδια καὶ διέτρεξε ἕνα δρόμο ἀρκετὰ δύσκολο καὶ μακρυνό. Θὰ προσπαθήσω νὰ τὰ ἱστορήσω, παίρνοντας στοιχεῖα ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τῆς Ἀρχαιολογικῆς Συλλογῆς. Δυστυχῶς τὸ ἀρχεῖο αὐτὸ εἶναι ἐλιπές. Ἀπὸ μιὰ περικοπὴ ἀναφορᾶς, ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1948, τοῦ Παν. Πορτούλα, ποὺ χρημάτισε ἔκτακτος Ἐπιμελητὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Συλλογῆς πολλὰ χρόνια καὶ τὴν ὁποία ἀπευθύνει ἀπὸ τὸ Πειραιὰ — ὅπου εἶχε μετατεθῆ — στὸν Ἔφορο Ἀρχαιοτήτων Θηβῶν, γιὰ νὰ προβῆ στὸ διορισμὸ ἀντικαταστάτη του, μαθαίνουμε ὅτι «κατὰ τὴν κατοχὴν κατεστράφη τὸ μικρὸν ἀρχεῖον τοῦ Μουσείου, διάφορα ἔγγραφα αὐτοῦ καὶ δύο μητρῶα ἅτινα ὑπῆρχον». Ἔτσι θὰ προσπαθήσω νὰ συμπληρώσω τὰ κενὰ ἀπὸ ἀφηγήσεις διαφόρων προσώπων ποὺ ἐργάστηκαν γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ Μουσείου καὶ ἔζησαν, μπορῶ νὰ πῶ, ἀπὸ κοντὰ τὴν ἱστορία του.

Ἐδῶ καὶ σαράντα πέντε χρόνια, μιὰ ὁμάδα Νέων τοῦ Γαλαξειδιοῦ, ἔφτιασαν Σύλλογο, μὲ τὴν ὀνομασία «Ἕνωσις Νέων Γαλαξειδίου» καὶ σὰν σκοπό τους εἶχαν βάλει τὴν πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας. Ἐνετόπισαν ὅμως ποιὸ συγκεκριμένα καὶ καθώρισαν σὰν κύριο στόχο τους, σὰν κύριο σκοπό τους, τὴν ἵδρυση Μουσείου στὸ Γαλαξεῖδι. Ὑπέροχος πράγματι σκοπός. Ἀλλ' ἔχοντας κανεὶς ὑπ' ὄψιν του τὶς δυσχέρειες ποὺ ἦταν ἐπόμενο νὰ παρουσιαστοῦν γιὰ τὴν ἐπιτυχία ἑνὸς τέτοιου μεγάλου σκοποῦ καὶ τὰ πενιχρά, τὰ ἀσήμαντα οἰκονομικὰ μέσα κλπ. ποὺ διέθεταν οἱ ἐνθουσιώδεις ἐκεῖνοι νέοι, θὰ μποροῦσε νὰ μεταφέρῃ ἐδῶ τὸ στίχο τοῦ ποιητῆ «τρελλὸ ξεκίνημα γιὰ τολμηρὸ ταξείδι». Καὶ ὅμως ἀπὸ τότε μπῆκαν οἱ βάσεις καὶ τὰ θεμέλια γιὰ νὰ οἰκοδομηθῆ καὶ στερεωθῆ τὸ σημερινὸ Μουσεῖο, γιατὶ ὅταν κανεὶς τὸ νοιώθει καὶ πιστεύει πραγματικὰ σ' ἐκεῖνο ποὺ ἐπιδιώκει, δὲν χάνει εὔκολα τὸ στόχο του

Ψυχὴ τῆς κινήσεως γιὰ τὴν ἵδρυση τοῦ Μουσείου ἦταν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Νέων κ. Ἰσίδωρος Π. Σιδηρόπουλος —φοιτητὴς τότε— ποὺ σὲ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Συλλογῆς ποὺ διεσώθησαν, βλέπει κανεὶς τὶς ἀκούραστες προσπάθειές του γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ καὶ ὁ ὁποῖος τὴ φλόγα του ἐκείνη δὲν τὴν ἄφησε μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου νὰ σβύσῃ, ἀλλὰ τὴν ζωογονοῦσε διαρκῶς καὶ τὴν ζωογονεῖ ἀκόμα καὶ σήμερα, ἀφίνοντας, στὸ τομέα αὐτό, τὰ ἴχνη τοῦ περάσματός του. Πυρήνας τοῦ Μουσείου ὑπῆρξε ἡ μικρὴ ἰδιωτικὴ ἀρχαιολογικὴ Συλλογή του. Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ συμπολῖται —τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων βρισκόντουσαν «στὰ καταστραφέντα καὶ ἀπωλεσθέντα μητρῶα»—, προσέφεραν ἀπὸ τὴ πρώτη στιγμή, προθύμως καὶ οἰκειοθελῶς, ἀρχαῖα ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα κατεῖχαν, ὕστερα μάλιστα ἀπὸ μιὰ διάλεξη ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὸ Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου στὸ παληὸ Παρθεναγωγεῖο (σημερινὸ Κοινοτικὸ Θέατρο) πάνω στὸ θέμα αὐτό. Τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἦσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κτερίσματα» ἀπὸ ἀρχαίους τάφους ποὺ βρέθηκαν στὸ Γαλαξεῖδι, ἰδίως στὴ περιοχὴ τοῦ Ἁγίου Βλασίου καὶ ὑπῆρχαν σὲ πολλὰ Γαλαξειδιώτικα σπίτια, σὰν διακοσμητικά, ὡς καὶ ἀρκετὰ πήλινα ἀντικείμενα ποὺ βρέθηκαν στὴ σπηλιὰ Ἀγκῶνα. Σημαντικὰ ὅμως καὶ ὀξιόλογα ἦσαν τὰ προσφερθέντα ἀπὸ τὸν ἰατρὸν Νικόλαον Γουργουρῆν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ περίφημος ἀμφορεὺς ποὺ βρίσκεται στὸ Μουσεῖο μας. Θὰ ἤθελα ἐδῶ νὰ ἐξηγήσω μὲ δυὸ λόγια, πῶς βρέθηκαν στὰ σπίτια Γαλαξειδιωτῶν τόσα ἀρχαῖα ἀντικείμενα. Διηγοῦνται οἱ παληότεροι ὅτι τὶς τελευταῖες δεκαετίες τοῦ περασμένου αἰῶνα, ἕνας Γαλαξειδιώτης, ὀνομαζόμενος Τζογάνης μὲ μέσα πρακτικὰ (χρησιμοποιοῦσε ἕνα μεγάλο τρυπάνι ποὺ τὸ ἔλεγε «τριβέλα») ἐπεσήμαινε ἀρχαίους τάφους σ' ὁλόκληρη τὴν σημερινὴ κτηματικὴ περιοχὴ —ἀπ' τὴ Γαλαρία μέχρι τὴ Σωτήρα—, προέβαινε «εἰς σύλησιν» τούτων καὶ μετά, ἀφοῦ διέθετε κάμποσα καὶ σὲ Γαλαξειδιῶτες, ἔκανε εὐρείας ἐκτάσεως, γιὰ τὴν ἐποχή, ἀρχαιοκαπηλεία. Μὲ τὴ βοήθεια ναυτικῶν φυγάδευε τὰ περισσότερα εὑρήματα στὰς Ἰονίους Νήσους, ἀλλὰ καὶ εἰς Μάλταν, Μασαλίαν, Τεργέστην κλπ. Ἔτσι ἄλλως τε δικαιολογεῖται καὶ ἡ σχετικὴ ἀφθονία ἀρχαίων ἀντικειμένων ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος, στὰ διάφορα Εὐρωπαϊκὰ Μουσεῖα.

Ἡ συγκέντρωσις ὅμως αὐτὴ ἀρχαίων ἀντικειμένων καὶ ἡ κατοχὴ εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ κατοχυρωθῆ νομικῶς, σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες διατάξεις τοῦ νόμου περὶ προστασίας ἀρχαιοτήτων. Νὰ ἀναγνωρισθῆ, κατ' ἀρχήν, καὶ νὰ ἐγκριθῆ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας (στὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ὑπήγοντο τὴν ἐποχὴ ἐκείνη αἱ ἀρχαιότητες), νὰ διορισθῆ ὑπεύθυνος δημόσιος ὑπάλληλος ὡς Ἐπιμελητὴς κλπ. Ἐπὶ πλέον ἐνεφανίζετο τὸ πρόβλημα. Ποῦ θὰ τοποθετηθοῦν καὶ θὰ ἐκτεθοῦν τὰ ἀντικείμενα αὐτά, σὲ τρόπο ποὺ νὰ εἶναι κατὰ κάποιο τρόπο προφυλαγμένα; Στὴν ἀρχὴ εἶχαν ἐκτεθῆ σὲ ἕνα δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ τοῦ κ. Σιδηροπούλου. Διηγοῦνται μάλιστα ὅτι ἐκεῖ τὰ ἐπεσκέφθησαν ὁ Κυβερνήτης καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἑνὸς Ἀγγλικοῦ Πολεμικοῦ ποὺ εἶχε ἔλθει στὸ Γαλαξεῖδι (τὸ διερμηνέα ἔκανε ὁ Χάρης Ζαχαριάς) καὶ τόσο ἐνθουσιάστηκαν, ποὺ ἔδωσαν μετὰ δεξίωση στὸ Πολεμικό. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μποροῦσε νὰ κρατήσῃ γιὰ πολύ. Γι' αὐτὸ τὴν κάλυψη τοῦ Σωματείου, στὸ σημεῖο αὐτό, ἀνέλαβε προθύμως καὶ μὲ πλήρη κατανόησι, ἡ Κοινότης Γαλαξειδίου. Τὴν 29 Ἰουλίου 1932 πῆρε τὴν ὑπ' ἀριθ. 11 ἀπόφαση, ποὺ ἔλεγε τὰ ἑξῆς:

«Ἐν Γαλαξειδίῳ κλπ. τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Γαλαξειδίου συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Εὐθυμίου Βλάμη καὶ τῶν κάτωθι προσυπογεγραμμένων μελῶν, συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν καθ' ἣν ὁ κ. Πρόεδρος εἶπεν εἰς τὸ Συμβούλιον ὅτι τὸ ἐνταῦθα Σωματεῖον «Ἕνωσις Νέων Γαλαξειδίου», διὰ τοῦ Προέδρου της, ὑπέβαλεν παράκλησιν ὅπως τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον παραχωρήσει εἰς τὸ Σωματεῖον μίαν αἴθουσαν τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς Μουσεῖον τῆς πόλεως Γαλαξειδίου, τοῦ ὁποίου τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως ἀνέλαβε τὸ Σωματεῖον Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποφαίνεται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὅτι ψηφίζει. Συγχαίρει ἐν πρώτοις τὴν Ἕνωσιν τῶν Νέων Γαλαξειδίου διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως Μουσείου τῆς πόλεως μας. Παραχωρεῖ τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο αἰθουσῶν τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος, ἵνα ἐγκατασταθῆ τὸ Μουσεῖον καὶ εὔχεται εἰς τὸ Σωματεῖον τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως.

Ὁ Πρόεδρος Ε. Βλάμης. Τὰ μέλη Ι. Μητρόπουλος, Σ. Ἀρβανίτης, Γεωρ. Καμμένος, Ν. Παπαλάϊος, Λουκᾶς Πλυτώνης, Γ. Βισβίκης».

Στὴν συνέχεια ἡ Κοινότης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 846)1932 ἀναφορᾶς της πρὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀνέφερε τὴν πρόθεση τῆς Ἑνώσεως Νέων περὶ ἱδρύσεως Ἀρχαιολογικῆς Συλλογῆς καὶ ὑπέβαλε τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 11 ἀπόφασιν, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 60040)3643)31.10.32 διαταγῆς του, ἐγνώρισε ὅτι, ἀποδέχεται τὴν προσφορὰν τοῦ Σωματείου Ἕνωσις Νέων Γαλαξειδίου. Ἐγκρίνει τὴν ἵδρυσιν Ἀρχαιολογικῆς Συλλογῆς καὶ τὴν ἐγκατάστασίν της εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος καὶ ἀναθέτει τὴν ἐπιμέλειαν τῆς Συλλογῆς εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Διευθυντὴς, τότε, ἦταν ὁ Χρῖστος Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος ὑπέβαλε διὰ τῆς Κοινότητος τὴν σχετικὴν δήλωσιν ἀποδοχῆς. Λέγουν μάλιστα ὅτι ὅταν τὸν παρεκάλεσαν νὰ ὑποβάλῃ τὴν δήλωσιν, κατελήφθη ἀπὸ συγκίνηση, γιατὶ ὅλα τὰ παιδιὰ ποὺ τὸν περιστοίχιζαν τὴν στιγμὴ ἐκείνη, εἶχαν χρηματίσει μαθηταί του.

Ἔτσι ἄρχισε πλέον καὶ ἐπισήμως ἡ λειτουργία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Συλλογῆς. Ἀλληλογραφεῖ ἀπ' εὐθείας, ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, πρωτόκολλον κλπ.

(Θὰ συνεχίσω στὸ ἑπόμενο)

ΡΟΔΟΥΛΑ ΣΤΑΘΑΚΗ - ΚΟΥΜΑΡΗ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΟΥΤΣΟΥΛΙΕΡΗ - ΓΙΑΝΝΟΥΚΛΑ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΚΩΝ)ΟΥ 13 ΤΗΛ. 41.25.184
(ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ) 45.22.426

Ἐπιστημονικὴ μελέτη γιὰ τὰ ἀριστερόχειρα παιδιὰ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΝ ΜΑΣ

Εἰς τὰ ὑπὸ ἐκτύπωσιν πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν περιλαμβάνεται τὸ κείμενον τῆς κοινωνιολογικῆς μονογραφίας τοῦ συμπολίτου μας κ. Ρήγα Διον. Ρηγοπούλου μὲ τίτλον «Ἀριστεροχειρία» (τὸ πρόβλημα τῆς ἀριστεροχειρίας καὶ ἡ ἀγωγὴ τῶν ἀριστερόχειρων παιδιῶν).

Ἡ μελέτη αὐτὴ τοῦ κ. Ρηγοπούλου ἀνεκοινώθη ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἀκαδημίας κ. Ν. Κ. Λοῦρο εἰς τὴν συνεδρία τῆς 8ης Ἀπριλίου 1976 ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων εἶπε:

«Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς μονογραφίας αὐτῆς συνίσταται στὸ ὅτι ὁ κ. Ρηγόπουλος ἐξετάζοντας μεθοδικὰ καὶ ἀναλυτικὰ τὸ θέμα ἀπὸ πολλὲς πλευρές του, κατέληξε σὲ συμπεράσματα ἀντίθετα πρὸς ὅσα ὑποστηρίζουν σήμερα οἱ περισσότεροι εἰδικοί. Θεωρεῖ ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἀντενδείκνυται ἀλλὰ ἐπιβάλλεται νὰ διδάσκωνται τὰ ἀριστερόχειρα παιδιὰ νὰ χρησιμοποιοῦν, ὅταν γράφουν καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες περιπτώσεις τὸ δεξί τους χέρι».

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Παν. Κανελλόπουλος ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐξῆρε τὴν ἐν γένει ἐθνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν προσφορὰν τοῦ κ. Ρηγοπούλου ὑπέμνησεν ὅτι τὸ 1973 ὁ τιμώμενος συγγραφεὺς εἶχε βραβευθῆ ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν διὰ συγγραφικὴν ἐργασίαν του. Προβαίνων εἰς κριτικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἀνακοινωθέντος ἔργου κατέληξε:

«Τὸ βάρος τῆς ἐρεύνης τῆς ἀριστεροχειρίας εἶχε, μέχρι τοῦδε, ριφθῆ εἰς τὴν βιολογικὴν καὶ ψυχολογικὴν πλευράν. Ὁ κ. Ρηγόπουλος εἶναι ὁ πρῶτος εἰς τὸν διεθνῆ χῶρον, καθ' ὅσον γνωρίζω, ποὺ ἐρευνᾶ ἐκτεταμένως καὶ τὴν κοινωνιολογικὴν ἄποψιν, ἡ ὁποία ἔχει παραμεληθῆ. Ἡ ὅλη μελέτη τοῦ κ. Ρ. Ρηγοπούλου εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα».

Τὰ συμπεράσματα τῆς μελέτης τοῦ διακεκριμένου συμπολίτου μας γιὰ τὴν ἐκπαίδευση τῶν ἀριστερόχειρων παιδιῶν ἐνδιαφέρουν τοὺς διδασκάλους τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ πολλοὺς γονεῖς ποὺ ἀντιμετωπίζουν σχετικὰ προβλήματα. Στὸ προσεχὲς φύλλο μας θὰ παραθέσουμε μερικὲς χρήσιμες λεπτομέρειες καὶ ὁδηγίες ἀπὸ τὴ μονογραφία τοῦ κ. Ρηγοπούλου διὰ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ θέμα.

Βασικὸ πάντως πόρισμα τῆς μελέτης εἶναι, ὅτι κανένας εἰδικὸς ἐρευνητὴς ψυχίατρος δὲν ἀπέκλεισε γιὰ τὰ ἀριστερόχειρα παιδιά, νὰ μαθαίνουν νὰ γράφουν μὲ τὸ δεξί τους χέρι. Οἱ κίνδυνοι ἔχουν μεγαλοποιηθῆ. Δυσάρεστα ψυχικὰ ἐπακόλουθα δὲν προκαλεῖ ποτὲ ἡ ἤρεμη καὶ ὑπομονητικὴ ἄσκηση παρὰ μόνον ἡ ἀπειλὴ καὶ ἡ βία σὲ ὁρισμένα παιδιὰ ποὺ παρουσιάζουν εὐπάθεια.

Ἀντίθετα ἡ κοινωνιολογικὴ ἔρευνα ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἀριστερόχειροι μέσα σὲ ἕναν κόσμο δεξιοχείρων, ποὺ τὰ πάντα εἶναι κατασκευασμένα γιὰ τὸ δεξὶ χέρι, συναντοῦν συνεχεῖς δυσκολίες. Ἐνῶ ἕνας ἀριστερόχειρος ποὺ ἔχει ἀ